

Pors

Post

GENEALOGISCH FAMILIEBLAD VAN DE FAMILIE STICHTING PORS

Redactie: H. Pors - Bijendans 36 - 2907 TA Capelle a/d IJssel - Tel.: 010-450 20 80
 Verzending en Administratie: A. Pors - Louise Henriëttelaan 116 - 6713 MJ Ede - Tel.: 08380-515 02
 Giro: 3379325 t.n.v. Penningm. Familie Stichting Pors - v. Rouwenootstraat 9 - 6721 TT Bennekom - Tel.: 08389-1 58 93

OP NAAR DE VIJFTIENDE FAMILIEREÛNIE

De veertiende reünie ligt weer achter ons en we gaan nu al weer nadenken over de vijftiende reünie, die wij D.V. weer hopen te beginnen met een samenkomst in de Oude Kerk van Charlois, de plaats die zo nauw verbonden is geweest met het leven van onze voorouders.

Het bestuur heeft er behoefte aan alle aangeslotenen te danken voor de trouw, die zij ook in het nu teneinde spoedende jaar weer aan onze organisatie hebben bewezen. Ook in de vóór ons liggende tijd wil het bestuur weer zijn best doen om onze stichting op een zo hoog mogelijk niveau te brengen.

Onze organisatie is afhankelijk van de trouw en de offervaardigheid van onze donateurs. Maar méér nog van hun besef, dat onze stichting ook hùn bezit is, dat ze er verantwoordelijkheid voor dragen en dat iedereen moet meehelpen om er van te maken wat er van te maken valt.

In de afgelopen jaren hebben wij velen tot steun mogen zijn. Dat stemt ons dankbaar. Ook hebben wij - menen wij - een bijdrage geleverd aan het identiteitsbewustzijn van de Porsen en ze teruggebracht tot hun geografische, genealogische, maar vooral geestelijke wortels. Alle Porsengeneraties zijn "slechts" schakels in de lange rij die het geslacht PORS vormen. Zo schrijven én de levenden én de overledenen mee aan onze familiegeschiedenis.

Wij beseffen maar al te goed, dat we het niet iedereen naar de zin hebben kunnen maken. Ons werk is ook maar mensenwerk. Naast de vele soms ontroerende blijken van trouw en waardering zijn we natuurlijk ook geconfronteerd

*Voor het in het afgelopen
jaar in ons gestelde vertrouwen,
zeggen wij U dank.*

*Wij wensen U en de Uwen
een*

*voorspoedig en vooral,
gezond Nieuwjaar.*

met de eeuwige kankeraars. Wij gaan er maar uit dat dat "er wel bij zal horen". Maar over de gehele linie genomen is het bestuur dik tevreden over de bloei van onze organisatie.

Wij hopen dan ook van harte ook in 1991 weer op uw steun en trouw te mogen rekenen. Wij wensen u en uw gezin een goed en gezegend 1991 toe!

LATEN WIJ ONZE STICHTING KOESTEREN ALS
EEN UNIEK EN WAARDEVOL BEZIT!

DANK VOOR UW BIJDRAGEN!

B E S T U U R
=====

Kolofon

Bestuur:

Voorzitter: Henk Pors

Redactie Pors-Post

Bijendans 36
2907 TA Capelle a/d IJssel
Tel. 010-4502080

2e Voorzitter: Foeko Pors

De Were 122
3332 KH Zwijndrecht
Tel. 078-129879

Secretaris: Arie Pors

Felicitatiedienst

Verzending Pors-Post

Louise Henriëttelaan 116
6713 MJ Ede
Tel. 08380-51502

Penningmeester: Klaas Meyboom

Van Rouwenootstraat 9
6721 TT Bennekom
Tel. 08389-15893

Bestuursleden:

Jan A. Naujoks

Voorzitter Reüniecommissie

Mozartlaan 29
3131 ET Vlaardingen
Tel. 010-4347981

Cor Pors
Liedererf 6
7364 BE Lieren
Tel. 05766-2777

Dirk P. Pors
Ring 479
3195 XJ Pernis
Tel. 010-4169694

Genealogische commissie:

F.H.C. Vos
Blekerslaan 45
3075 PA Rotterdam
Tel. 010-4858975

Gironummer 3379325
Familie Stichting Pors

Van Rouwenootstraat 9
6721 TT Bennekom

HUWELIJKSFOTO VAN CORRINA MARIE LODDER EN ABRAHAM BEYER
(15 JULI 1990 TE VLAARDINGEN) - Zie Pors-Post pag.1385)

GEBOREN: STEPHANIE MARGARETHA HENDRIKA

dochter van Bald en Anneke Pors te Ter Apel,
6 juni 1990, die wij een gelukkige en voor-
spoedige levensweg toewensen! De ouders van
harte gelukgewenst. En die gelukwens geldt
ook zoon Roland!

VERHUIZINGEN:

M.Hoogendam (nr. 260) van Prinsenburg 19 te Bolsward naar
Dr. Obe Postmastraat 16 te 8701 EH Bolsward.

J.Pors (nr. 307) van Banckertplein 121 Hendrik Ido Ambacht
naar J.J.P. Ticherlaan 9 te 3237 AR Vierpolders (Gemeente
Brielle)

NIEUWE BEGUNSTIGER:

Wij verwelkomen in ons midden ROBERT PORS (Nr. 345),
Fazant 74 te 2986 CK Ridderkerk (tijdelijk adres).

HET GEBEURT NOGAL EENS DAT DONATEURS HUN ADRESWIJZIGINGEN
NIET AAN ONS DOORGEVEN, MET ALS GEVOLG DAT WIJ DE HUN
TOEGEZONDEN PORS-POSTEN RETOUR KRIJGEN.
DAAROM: GAAT U VERHUIZEN? MELDT DAT DAN S.V.P. AAN DE
SECRETARIS!

BIJ VOORBAAT DANK.

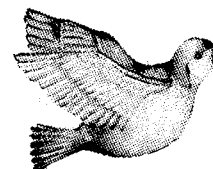
Jaarlijkse bijdrage 1990

Van een zeer klein aantal begun-
stigers zijn wij de bijdrage voor
1990 nóg wachtende. Wij hopen,
dat zij deze een en dezer dagen
aan ons willen overmaken.
Hartelijk dank!

ROBERT PORS:

HERINNERINGEN AAN DE MILITAIRE DIENSTPLICHT (II)

(Vervolg van de pag. 1356-1359 van de vorige Pors-Post)

EEN BESCHIETING DOOR DE VIJAND....

met als gevolg een zeer snelle verplaatsing naar een van tevoren bepaald en verkend reservegebied; hulpverlening aan 'gewonden'; het ontsmetten van 'chemisch besmeurde' voertuigen; aanhoudende reiniging van het persoonlijk wapen; bewonderende blikken van kleine Duitse jongetjes als we eens hard voorbij scheuren; echter boze blikken van Germaantjes boven de twintig jaren omdat we hun asfalt of hun land kapot rijden; vriendelijke oosterburen die ons ruimte geven (één nacht zelfs met ligbad en WC, alsmede twee kamers); andere Ariërs die ons, vergezeld van alle mogelijke verwersingen het erf afjagen; en voor ons uiteraard veel oorlog voeren over de radio.

Al die activiteiten beschouwend, en met name de uitvoering ervan, krijgt mijn vertrouwen in de slagkracht van het Nederlandse leger ernstige deuken. Mijn hoop is op de luchtmacht of op een nog zwakkere vijand.

Eén, apart staande, oefening wil ik u niet onthouden: op een maandagmorgen worden we gedropt op een in mijn ogen veel te afgelegen oord (omstandigheden: zeer dichte mist en koude) waar we door een sergeant-majoor met echt militaire snor toegebulderd worden omtrent de gebruiksaanwijzing van een militaire rubberboot; teneinde ons ook het maken van een drijfpakket aangeleerd te krijgen, wordt ons gesommeerd, ons volledig uit te kleden, waardoor we (want keus hebben we niet) even later, stoer blijvend, in het volgende tenue staan: de laarzen (zonder sokken), veel hoger volgt de onderbroek met daar weer boven de buitenjas. Verder niets! Het wordt nog leuker: we gaan proberen of we de drijfpakketten goed gemaakt hebben en dus worden we, alweer tegen wil en dank, het water in gestuurd. En de sergeant-majoor zorgt ervoor, uiteraard vanaf de kant, dat de onderbroeken echt niet droog blijven. 'Ons' pakket (de gehele uitrusting, inclusief slaapzakken en UZI's) blijft drijven, maar ik voel me helemaal niet warm worden van trots over dit behaalde resultaat.

Na het aankleden snel eten, verdelen in groepen, laatste instructies en in groepen van vier of vijf man op pad. Inmiddels is het donker geworden. Wat dan volgt, is een 'ontsnappingspoging' uit vijandelijk gebied. We worden eerst op weg geholpen door een 'partizaan', de rest gaat met het groepje onder leiding van een stukscommandant; er worden vele kilometers verkeerd gelopen; midden in de nacht lopen we door een slapend dorpje en tappen aan een buitenkraan gewoon wat drinkwater; ter ondersteuning van de moeilijk warm wordende spieren worden zeer voorzichtige en minstens net zo verboden slokjes strorum (80%) genomen; bij elke onverhoeds opdoemende auto

moeten we de berm induiken: het zou de vijand (in casu de kapitein met helpers) kunnen zijn! Vlak langs de spoorlijn maken we in het donker een gat in de berm, vuurtje erin, mok met water en koffiepoeeder erop: thuis niet te drinken, nu krijg ik er een complete kick van; om aan eten te komen, moeten we hinderlagen voor de vijand leggen, vrachtwagens overvallen en maken dat we weggkomen; de blaren op de voeten moeten we echt vergeten, anders komen we er beslist niet; sommige groepjes worden kleiner, omdat sommigen het niet meer aan kunnen; overdag moeten we (naast eten, onderhoud, e.d.) ongezien slapen, we mogen absoluut niet gevonden worden; tijdens het lopen (drie lange, lange nachten achtereen) komen lichtjes in de verte nooit dichterbij; en er wordt een stuk eensgezindheid gekweekt waarvan menigeen iets kan leren: opbeurende woorden, het overnemen van bagage die ettelijke kilo's weegt, het delen van het laatste beetje water, enzovoorts; geruisloos worden we met de boten een riviertje over gezet, wederom geholpen door partizanen; en verder doen we alleen maar dingen die zeer afwijkend zijn van het alledaagse (burger)leven. Met recht een grensverleggende oefening: waar halen we de kracht en vooral motivatie vandaan om in drie nachten en met opgeteld ongeveer vier en een half uur rust lopend een afstand af te leggen van om en nabij de konderd kilometers, en dat onder miserabele omstandigheden? Het geeft dan ook een zeer, zeer voldaan gevoel om op donderdag als peloton door de poort van de kazerne te 'marcheren' (stompelen dus). Een beter gevoel dan de binnenkomst op de maandagmorgen.

Met het vertrek van de lichting militairen die voorafging aan de onze, zijn we opeens de oudste lichting ('ouwe stomp') op de kazerne, wat een heerlijk gevoel geeft; de houding ten opzichte van de jongere lichtingen is een mengeling van superioriteit, vermengd met een klein maar toch aanwezig percentage leedvermaak: we hebben tenslotte ook zèlf alles moeten meemaken! De laatste vier maanden zijn ingegaan: naast de nodige oefeningen buiten de kazerne is het militaire leven in deze periode voornamelijk gericht op het blijven beoefenen van wapenexercitie en het grondige, zeer grondige, verschikkelijk grondige onderhoud van al ons wapentuig en aanverwante artikelen, van rupsvoertuig tot oordopjes. En uiteraard staat deze tijd ook in het teken van sport. En af en toe wordt iemand uit het peloton een goed burgerleven toegewenst, omdat hij 'eerder mag': na brieven van voormalige werkgevers ("ik kan die jongen vanaf 1 januari echt niet meer missen en hij is de beste") en vele bezoeken aan belangrijke bureaus lukt het sommigen om al na twaalf maanden (in plaats van de gebruikelijke veertien of zestien) het groene verleden vaarwel te zeggen. Nadat ik ze vrij goed heb leren kennen, zijn ze opeens weg. En waarschijnlijk zie ik hen

nooit meer: de dreigementen van de (beroeps) pelotonssergeant aangaande een herhalingsoefening binnen zes maanden worden namelijk met een stevige korrel zout genomen.

In de voorlaatste maand trekken we nog naar onze oosterburen voor een naar mijn zin te lange periode. 'Ons' antitankpeloton moet namelijk de strijd aanbinden met andere, eendere pelotons uit den lande in een schiet-serie. Alles wat hun geleerd is, moet nu vlekkeloos verlopen. Wij zijn aanwezig voor andere diensten, met name de bewaking van vele miljoenen guldens: de scherpe (oorlogs)munitie voor dit antitankgebeuren. Deze projectielen zijn tijdens de vlucht (van vele honderden meters tot enkele kilometers) bestuurbaar vanuit het voertuig: 98% trefkans! We voelen ons als bewakers bepaald niet overbodig en ik krijg de indruk dat alles serieus wordt opgevat.

Onder leiding van de aalmoezenier gaan we naar het vernietigingskamp Bergen-Belsen. Na een documentaire over dit kamp en de laatste weken van het bestaan ervan bekeken te hebben, alsmede een expositie over aldaar omgekomen Joden (onder wie Anne Frank), hoop ik vurig, dat m'n opleiding tot paraat militair voor niets is geweest; als ik tussen de massagraven gelopen heb, ondervonden heb dat in en om het voormalige kamp geen enkele vogel fluit, als ik een minuscuul deeltje van de gevolgen van die ellendige oorlog heb laten inwerken op me, stem ik van harte in met de woorden op het monument: nooit meer!

N.G.V. - 8000 LEDEN !

Hoe populair het genealogisch onderzoek in ons land wel is, moge blijken uit het feit dat de Nederlandse Genealogische Vereniging intussen de 8000 leden is gepasseerd! Daarmede feliciteren wij de NGV van harte!

=====

ANJA PORS HEEFT HAAR "PROPEDEUSE"

Anja Pors te Capelle aan den IJssel heeft met goed gevolg de propedeutische fase aan de faculteit Welzijn, Arbeidsverhoudingen en Gezondheidszorg van de Hogeschool Rotterdam en Omstreken afgesloten, studierichting Maatschappelijk Werk. Wij wensen haar hiermee van harte geluk en het beste voor het verdere verloop van de studie. Knap werk!

=====

WISSELING VAN DE WACHT BIJ DE FEDERATIE VAN NEDERLANDSE FAMILIE ORGANISATIES F.N.F.

Op de pagina's 1396/1397 schrijft de journaliste Carola Peeters nog loffelijk over de voorzitter van de Federatie. Op de ledenvergadering die op 6 oktober jl. te Hilversum is gehouden, is Henk Pors uit Capelle aan den IJssel echter inmiddels als zodanig afgetreden. Meer over deze vergadering elders in dit blad.

WIJ DANKEN ROBERT HEEL HARTELIJK
VOOR ZIJN BIJDRAGE AAN DE PORS-
POST

Zegelringen, familiewapens

JUWELIERS B.V.

Noordeinde 58, 2514 GK 's-Gravenhage, telefoon 070-46 64 22

**Wij zorgen voor uw
juiste indruk**

Uw wensen betreffende ontwerp, maat
en kleur krijgen een zorgvuldige
behandeling. Neem eens vrijblijvend
contact met ons op.

DE CHARLOISSE PORS EN (2)

=====

In de vorige Pors-Post, bladzijden 1367 en volgende, hebben wij kunnen lezen dat de Porsen afstammelingen zijn van ADRIAEN JORISZON, diens dochter AECHTGE ADRIAENS PORRE en haar echtgenoot LENAERT LENAERTSZON JONGE PORS. Daarmede komen wij met onze stamboom in de zestiende eeuw terecht en er zijn bovendien sterke aanwijzingen dat ook de Porsen uit de vijftiende en zelfs veertiende eeuw in onze genealogische tabel thuishoren.

De stichting van Charlois gaat terug tot de Bourgondische tijd. Filips de Stoute (1364-1404), zoon van Jan II, koning van Frankrijk, mag als de grondlegger van het Bourgondische Rijk worden gezien. Van zijn vader kreeg hij het hertogdom Bourgondië in leen en vandaar richtte hij zijn staatkunde naar de Nederlanden.

Het Bourgondische Rijk breidde zich steeds verder uit door huwelijk, door oorlogen en door erfenis. Het tegenwoordige België en de Nederlanden kwamen vrijwel geheel onder Bourgondisch bestuur.

In de Nederlanden bestonden veel kleine gebieden naast elkaar, vrijwel onafhankelijk, die vaak met elkaar in conflict verkeerden. Filips maakte een einde aan deze verdeeldheid. Hij vestigde een hoger algemeen bestuur boven de gewestelijke, richtte een hoog gerechtshof op en stelde rekenkamers in.

Deze Filips had een zoon Karel, in de historie bekend geworden als Karel de Stoute. Te Charlois bestaan nog allerlei straten en pleinen die aan de Bourgondische staat herinneren, zoals de Boergoenselaan, de Boergoensevliet, het Karel de Stouteplein enz.

Karel de Stoute nu was de oprichter van het huidige Charlois. De naam Charlois is afgeleid van een graafschap in het Zuiden van het hertogdom Bourgondië, Charolois. In 1454 kreeg Karel van zijn vader de landvoogdij over Holland en Zeeland.

Voordien was het Land van Putten, waarin het Charloisse gebied gelegen was, een geheel onafhankelijk rijkje met een eigen regering en met eigen recht. Lijsbeth Jan Porrendochter richtte zich in 1392 dan ook nog tot de Heren van Putten en Strijen voor haar koop of pacht van gronden in de polders Robbenoord en De Hillen.

De Graaf van Charlois, Karel de Stoute, werd ook Heer van Putten. Op 5 april 1459 werden de handvesten voor het Land van Putten vastgesteld. De stichtingsakte van Charlois van 14 april 1462 bestaat nog steeds.

In die tijd waren de Nederlanden nog geheel katholiek. Nadat de Sint Clemenskerk voltooid was, werd in 1467 Charlois kerkelijk ingedeeld bij het Dekenaat Schieland, waartoe ook Rotterdam behoorde. Rotterdam, aan de overzijde van de Maas, was toen ook nog maar een kleine plaats. Pas sedert 1400 begon het tot bloei te komen. In 1477 telde Rotterdam nog slechts 1275 huizen, dorpsgewijze gebouwd, achter de Zee-dijk. Maar in dezelfde eeuw als waarin te Charlois de Sint Clemenskerk werd gebouwd, bouwde men te Rotterdam de Sint Laurentiuskerk, welke bouw de gehele vijftiende eeuw duurde. Dat zo'n geringe bevolking tot zo'n prestatie in staat was, mag onze verwondering wekken.

Onze Charloisse voorvaders hebben de tijd meegemaakt, waarin het feodalisme plaats maakte voor een meer centraal bestuur met een meer uniform recht. De Nederlanden begonnen te ontwaken uit de lange periode van de middeleeuwen; een nieuwe tijd brak baan. Alles veranderde, zowel op staatkundig, maatschappelijk en godsdienstig gebied. Geleidelijk aan kreeg de katholieke kerk te maken met kritiek, zowel van binnen als van buiten. Zo ontstond de voedingsbodem voor de reformatie, die niet alleen maar godsdienstige impulsen kreeg, maar ook mede een gevolg was van de verstarring van de religie, de grote macht van de clerus op staatkundig gebied en de soms verregaande zedeloosheid van de geestelijkheid. Uit een visitatie van december 1571, bevolen door een katholieke kerkelijke overheid en gehouden in de Heerlijkheid Putten, komen allerlei misstanden aan het licht. Willem van Drenckwerdt, baljuw van Putten, heeft daarvan verslag gedaan, een verslag dat in het Bisschoppelijk Archief van Utrecht nog steeds wordt bewaard en waaruit de genoemde wantoestanden blijken: priesterloze dorpen, priesters die in concubinaat leven, luiaards, zedelozen enz. Van de Charloisse pastoor wordt opgeschreven:

"In Charlois hebben sij een pastoir, mer is alsoe ontstelt van pocken, dat nyemant bij hem te biechen en wil comen, ende dat hij oeck in de kerck niet en can comen, sulcx dat se een ander dikwijls moeten nemen".

De Reformatie was al in 1517 te Wittenberg in Duitsland begonnen, toen de Augustijnse monnik Dr. Martin Luther zijn stellingen tegen het leergezag van Rome aan de deur van de slotkerk bevestigde. In Duitsland verspreidde het Lutheranisme zich zeer snel, maar in de Nederlanden ging dat veel trager. Een groot deel van ons volk was van de nieuwlichterij niet gediend of stond daar hoogst onverschillig tegenover. De verspreiding van het Lutheranisme in onze gewesten ging dan ook langzaam.

Toch moet worden aangenomen, dat ook de Charloisse bevolking in contact kwam met nieuwe religies. De dopers waren in die tijd nogal actief en zij reisden stad en land af om hun leer te verkondigen. Pater Cleophas van Wijk-Bij-Duurstede houdt het er in zijn boekje "Geschiedenis van Charlois" op, dat Charlois aanvankelijk vooral door het Lutheranisme werd beïnvloed. Hij vermoedt dat de eerste Charloisse predikanten, Antonius Cornelli, in 1570 opgevolgd door Pieter Heynrickx Luthers zijn geweest. Daarna komen er predikanten van calvinistische signatuur op Charlois. Tussen hen en de bevolking bestaat gedurig wroef; de vermoedelijk Lutherse bevolking was niet bijster gediend van hun strenge leer. Maar de calvinisten waren goed georganiseerd en geleidelijk aan is ook Charlois in hun ban gekomen, zij het met veel vallen en opstaan, zoals uit de Charloisse kerkgeschiedenis blijkt. Charlois werd op den duur vrijwel geheel protestants. In 1848, vele eeuwen later, woonden er nog slechts 40 katholieke families in dit uitgestrekte gebied en tien Joodse families!

Het is goed dat wij ons de staatkundige en godsdienstige veranderingen, als hierboven omschreven, realiseren bij het vormen van onze kijk op ons voorgeslacht. Vaststaat dat de calvinistische invloed die de Porsen sedert de reformatie hebben ondergaan, ook nu nog in zeer vele Porsenfamilies blijkt door te werken. Natuurlijk is ook in het Porsengeslacht de secularisatie merkbaar. De kerkelijke afval is ook bij de Porsen te zien. Maar het aantal dergenen die de kerk trouw gebleven zijn, is toch nog groot, waarbij het opvalt, dat vooral de orthodoxe (calvinistische) richtingen worden aangehangen. Het aantal katholieke en vrijzinnige families onder de Porsen is betrekkelijk gering. Het stemmen, dat ons voorgeslacht op het nageslacht heeft gedrukt, een religieus stemmen, is ook nu nog evident.

LENAERT JORISZON DE OUDE PORS, waarover wij al op pag. 1371 schreven, werd plm. 1520 geboren. Hij was gehuwd met ARIAENTJE SYMONSDOCHTER; vermoedelijk zijn tweede vrouw. In de jaren 1587/1588 was hij "boeckhouwer" der kerkelijke gemeente en kerkmeester. Kerkmeesters zijn er onder de Porsen veel geweest! Ook nu nog is het aantal ouderlingen en diakenen onder de Porsen opmerkelijk, ofschoon er maar één gereformeerde predikant en één hervormde theologische student onder hen is.

Het gezin waaruit onze stamvader LENAERT LENAERTSZON JONGE PORS (plm. 1520-1591) stamde, bestond uit diverse kinderen, JORIS, BASTIAEN, ANNE, SYMON, MAYCKE en BAELTGE. Zij zijn in onze genealogische tabellen met bronvermelding terug te vinden. Waarschijnlijk zijn er nog meer kinderen in het gezin geweest waartoe Lenaert behoorde. De geopperde theorie, dat Lenaert Lenaertszoon wel eens de naam van zijn vrouw Aechtge Adriaens Porre zou hebben overgenomen, komt op losse schroeven te staan, wanneer wij naar de kinderen kijken die het hiervoor bedoelde gezin vormden. In verschillende akten worden zij als Porre of Pors aangeduid! Ze heetten dus al zo vóór het huwelijk van Lenaert met Aechtge! Dus wellicht toch een huwelijk tussen neef en nicht? Dat gebeurde in die tijd vaak, al was het maar om grond en geld bij elkaar te houden en versnippering van het familiebezit tegen te gaan.

LENAERT en AECHTGE hadden de volgende kinderen: ADRIAEN, CLEMENT, TOONTGE, AECHTGE, JONGE ADRIAEN, PIETER, JACOB EN JAN. Zij komen in allerlei akten voor en een aantal hunner hebben wij in de Pors-Post al enkele malen beschreven. Voor dit bestek is vooral de zoon CLEMENT interessant. CLEMENT is gehuwd geweest met NEELTJE HARMANS VAN DER SCHOOR, die in 1617 te Charlois is overleden. Clement zelf overleed te Charlois in 1649. Hij was kerkmeester in 1607/1608, schepen van 1625-1628 en ook Leenman van Putten. Net als de andere Porsen was hij ook landbouwer.

Om ons een oordeel te kunnen vormen over zijn maatschappelijk aanzien, is vooral zijn functie van Leenman van Putten interessant. De Heren van Putten en Strijen waren als het ware kleine vorsten in dit gebied. De leenman vertegenwoordigde hun rechten in de leefgemeenschap waarvan hij deel uitmaakte. Met andere woorden, Clement Lenaertsz. was de officiële vertegenwoordiger van Putten. Geen koop of verkoop geschiedde zonder zijn medeweten en instemming, noch van gronden, noch van oogsten, noch van vee, noch van water, noch van huizen of boerderijen. Eerst moest nauwkeurig bekeken worden hoe dit soort zaken zich verhielden tot de heerlijke rechten van de Heren van Putten en Strijen. Leenman zijn betekende ook, dat men grond van de Heren in pacht had en daarvoor schattingsplichtig was. Maar intussen incasseerde de leenman ook de schattingen van anderen. In elk geval was de leenman een geziene figuur, vanwege zijn benoeming door en zijn relatie met het hoogste gezag in de streek. Wij herinneren ons hierbij dat ook Lijsbeth Jan Porren-dochter in 1392 al dikke maatjes met de Heren van Putten en Strijen blijkt te zijn geweest, hetgeen er op duidt dat de Porsen tussen haar en Clement Lenaertszoon tot de maatschappelijke bovenlaag hebben behoord.

Ook uit het huwelijk van CLEMENT LENAERTSZOON blijkt zijn maatschappelijke positie, want hij huwde met dochter NEELTJE, geboren in 1582, van HARMEN LENAERTSZ. schout en dijkgraaf van Charlois sedert 1565 of daarvoor..(zie ook de vorige pagina onderaan).

LENAERT LENAERTSZOON en AECHE ADRIAENS PORRE zijn getuigen geweest van enorme omwentelingen op staatkundig en godsdienstig gebied, de reformatie en de heroïsche strijd van ons volk tegen Spanje. Lenaert Lenaertszoon zal zeker gehoord hebben van de inneming van Brielle op 1 april 1572, toen Lumey met 30 kleine schepen de Maas kwam opzeilen en het stadje voor de Prins van Oranje innam. De eerste Charloisse predikanten Antonius Cornelii en Pieter Heynrickx zullen zij zeker gehoord hebben. Mogelijk dat Cornelii het echtpaar Lenaert en Aechtge heeft getrouwd.

Ofschoon Antonius Cornelii als eerste hervormde predikant van Charlois wordt genoemd en hij in 1570 al wordt opgevolgd door Pieter Heynrickx, is moeilijk aan te nemen dat de Sint Clemenskerk toen al in het bezit van de protestanten was! Immers, in 1571 wordt door de katholieke kerkelijke overheid nog een visitatie bevolen, ook van de kerk van Charlois! Ik vermoed dan ook dat deze predikanten elders hebben gepredikt, d.w.z. in een ander gebouw, mogelijk in een boerenschuur of "hagepredikers" zijn geweest. De macht van Spanje was nog dichtbij en de katholieke contrôle was nog groot. De tijd dat alle inwoners met kerk en al naar de hervorming overgingen, valt redelijkerwijs te stellen na de algemene stedenopstand van 1572 toen de godsdienstoorlog uitbrak en in de loop van 1573 de uitoefening van de katholieke godsdienst werd verboden.

De naam CLEMENT verwijst duidelijk naar de naam van de kerk van Charlois. Tot in ons decennium zijn er nog Porsen (geweest) die de naam Clement dragen en met die naam onze sterke verbondenheid met Charlois en de oude kerk bevestigen.

=====

HEER-JANS-DAM, dat niet aanzien prijkt,
En menig' groeter dorp niet wijkt;
Om visch en vrasen vrucht vermaard
Verghoek den roem van ZWIJNDRECHTS WAARD

U heeft het altijd al geweten...
zonder **UW** hulp hadden we
het allemaal wel kunnen vergeten!

PORSEN IN DE OOST (II)

=====

DOOR PIETER PORS ("VAN SCHEVENINGEN")

=====

In de vorige Pors-Post schreef ik reeds over mijn tijd in Indonesië bij de Mariniers Brigade.

Ik had het voorrecht te werken bij de Inlichtingendienst, belast met het verzamelen van inlichtingen tijdens gevechten en patrouilles (combat-intelligence) en inlichtingen achter de frontlijn (counter-intelligence). Tijdens acties maak je krijgsgevangenen en verhoor je ze ter plaatse om de gegevens direct door te geven aan de commandant. Je probeert van de bevolking gegevens te verkrijgen om eventueel direct door te spelen. Ook documenten en andere gegevens worden direct ter plaatse zoveel mogelijk bestudeerd en geanalyseerd.

Terug op de basis wordt krijgsbuit geïnventariseerd en verdere gegevens verzameld tot een rapport omtrent de vijand (evalueren)

Aan de hand van zo'n rapport kan het nodig zijn onmiddellijk weer actie te ondernemen in groot of klein verband.

In bezet gebied verzamel je voortdurend gegevens via informanten of mensen die terugkeren uit niet bezet gebied. Ook hierdoor zijn soms zeer snelle acties nodig in groot of klein verband.

Inlichtingen achter de frontlijn (counter-intelligence) zijn tevens van groot belang voor de veiligheid van de bevolking en eigen mensen alsmede voor de bedrijven/ondernemingen.

Zo is de Inlichtingendienst een ontzettend druk en zeer belangrijk bedrijf. Je gaat mee met alle patrouilles en acties, je verzamelt inlichtingen en gaat soms onmiddellijk weer op stap, omdat het anders net te laat kan zijn.

Er was dan ook nauwelijks sprake van enige rust, dit in tegenstelling tot de infanteristen die wel van tijd tot tijd rust kenden.

Nog veel belangrijker is het werk dat je te wachten staat in nieuw bezet gebied. Je krijgt daar eerst een soort militair gezag, waaraan zo spoedig mogelijk een eind dient te komen.

Om daar een voorbeeld van te geven zal ik een beschrijving geven van één van mijn laatste posten, als detachementscommandant. Dit was in Pandakan, bij Tjepoe met zijn olieboringen en grote olieraffinerijen.

Mijn detachement van zo'n 20 man bestond uit Ambonezen, Timorezen, Indische Nederlanders en mijzelf als Hollander (Belandah).

Bij aankomst in Tjepoe stond het grootste deel van de raffinaderijen in brand, het inheemse bestuur was geheel verdwenen en er heerste honger en ziekte én vooral ontredde. Wat te doen?

Die branden moeten worden geblust en het bedrijf moet weer op gang komen.

Achter de gevechtstroepen kwamen enige dagen later employees van de B.P.M. om het geheel in ogenschouw te nemen en het bedrijf over te nemen.

Het inheemse personeel moet echter, alvorens weer in dienst te worden genomen, getest worden op betrouwbaarheid (= screenen). Een eerste taak.

Het inheemse bestuur moet ook weer opgespoord en in functie worden aangesteld.

De Wedana (districtshoofd) had ik spoedig gevonden en hij was bereid met mij samen te werken. Op zijn beurt spoorde hij de onder-districtshoofden (assistent-wedana's) op en deze spoorden weer de dessa-hoofden (loerachs) op. Binnen een week kon een grote vergadering worden belegd.

Agendapunten: het bestuur moet weer op gang komen, het marktwezen (pasar) moet weer draaien, de polikliniek moet met spoed bemand en geopend worden, de scholen moeten weer draaien, wegen en bruggen moeten worden hersteld, er moet een gaarkeuken (dapur-umum) komen voor zo'n 1200 ondervoede mensen en de veldpolitie moet weer functioneren.

Betalingen in natura (kleding en rijst), voor de polikliniek medicijnen en verband, voor de scholen schrijfmateriaal enz., voor het bestuur en politie fietsbanden, voor de gaarkeuken grote voorraden voedsel en keukengerei. Waar dit alles te halen?

Tjepoe viel nog net onder Oost-Java, doch er was totaal geen contact met het Binnenlands bestuur van Oost-Java omdat wegen en bruggen in een deplorabele toestand verkeerden of totaal waren vernietigd. De ogen dus gericht op Midden-Java (Rembang of Blora). In Indonesië vierde de bureaucratie hoogtij, met als gevolg dat onze hoogst urgente hulp uitbleef. Wat te doen?

Ik reed met een paar grote trucks naar Blora en begon uitgebreid te onderhandelen met de controleur Binnenlands Bestuur. Inmiddels waren mijn mensen druk bezig alles in te laden uit de goedangs (opslagplaatsen) wat maar nodig was, echter zonder medeweten van de controleur. Het speet de controleur erg, maar administratief viel ik onder Oost-Java en hij kon mij derhalve niet helpen. Dus maar even wachten totdat de verbindingen met Oost-Java zijn hersteld!

Doch dat kon ik natuurlijk niet verkopen in het door mij gecontroleerde gebied. Bovendien speelt gezichtsverlies in Indonesië een zeer grote rol. "Teleurgesteld" keerden wij terug, maar wel met drie trucks vol met alles wat we direct nodig hadden. "Eerlijk geleend". De gaarkeuken ging open en 1200 mensen kregen weer wat te eten. De polikliniek ging open en honderden mensen kregen obat (medicijnen). De scholen gingen open want er waren schriften, potloden, leien en griffels. De Wedana, assistent-wedana's en dessa-hoofden waren weer mobiel met hun fietsbanden, zo ook de politie.

Zittend, derde van links, Pieter Pors, alias "Van Scheveningen", Indonesië.

De werklieden aan de bruggen en wegen kregen overdag te eten en 's-avonds een portie rijst mee naar huis, maar bovendien kains (kleding). Ook de mantri-pasar (hoofd van de markt) kreeg weer aanloop en ook hij werd beloond. De B.P.M. zorgde zelf voor het personeel. Inmiddels ging ook al het militaire werk door, maar er kwam langzaam orde en vrede in het gebied én dat was ons doel.

De verpleegsters van de polikliniek hadden een christelijke opvoeding gehad op een zendingsschool. Bij mijn vertrek kwamen zij huilend afscheid nemen en zongen ten slotte "Dat 's-Heeren zegen op U daal!". Een grote groepsfoto van het gehele bestuur was mijn herinneringscadeau.

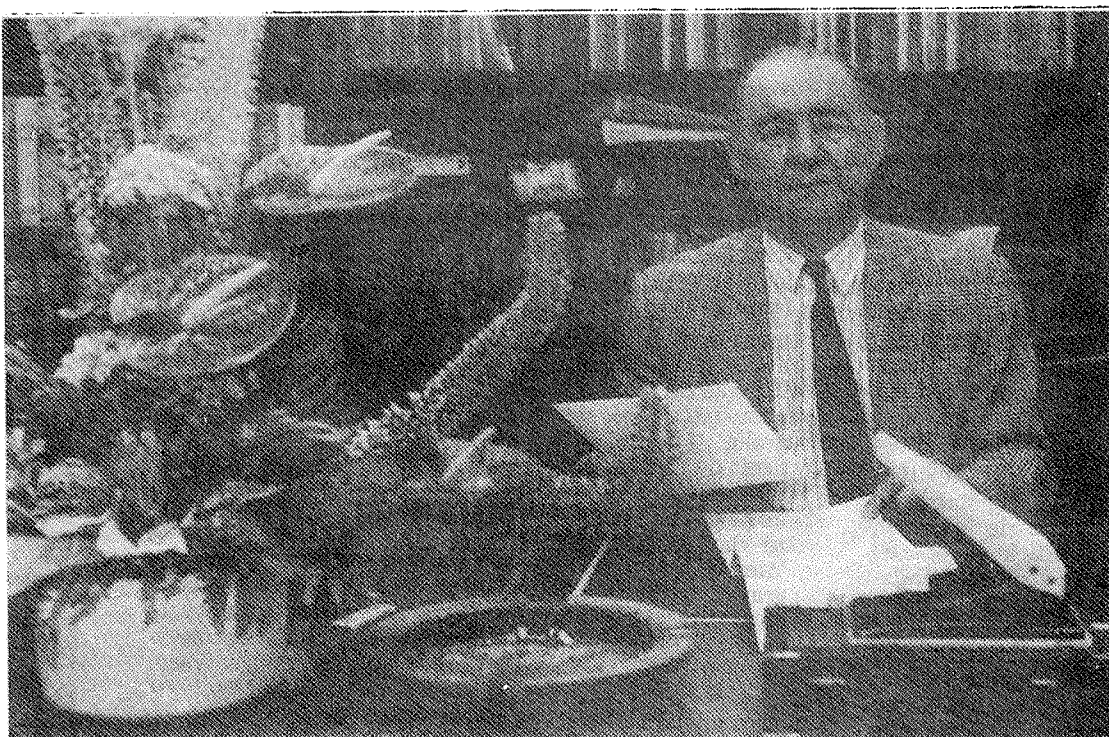
Ik wilde u dit relaas niet onthouden om aan te tonen dat het niet alleen patrouilles, acties, gevechten waren, maar dat er ook veel fijne dingen gebeurden.

Kennis van land, volk en taal waren bij dit werk onontbeerlijk en hieruit groeide voor mij dan ook liefde voor dit land en volk, hetwelk nog altijd aanwezig is en zal blijven. Ik ben er pas weer geweest. Daarover een volgende keer.

Familie-organisaties versterken

Door Carola Peeters

banden tussen de leden

● H. Pors: "Opleving van de familiecultuur"

CAPELLE - De Stichting Federatie van Nederlandse Familie-organisaties (F.N.F.) had zich geen betere voorzitter kunnen wensen dan Capellenaar (sinds 1968) Henk Pors. Met groot enthousiasme en uitermate welbespraakt vertelt hij over het werk van de F.N.F., het verschil tussen genealogie en familiekunde en over de door hemzelf opgerichte Familie Stichting Pors.

De genealogie (stamboomonderzoek) staat in de belangstelling. Boeken over dit onderwerp gaan vlot over de toonbank en er worden o.a. door Teleac, cursussen georganiseerd, die de beginnende genealoog wegwijs moeten maken in dit boeiende vak. Al heel wat mensen hebben op deze manier een ontdekkingsreis in het verleden gemaakt en hun aantal groeit nog steeds.

'Postzegel-verzameling'

"Het klinkt wat cru", zegt

Henk Pors, "maar genealogen werken bij voorkeur met namen en data van overledenen. Ze weten precies wie Johannes uit 1632 was, maar de verjaardag van hun eigen neef, die bovendien in dezelfde stad woont, is niet interessant. Hun hobby lijkt wel wat op die van een postzegelverzamelaar: de verzameling moet zo compleet mogelijk zijn. Natuurlijk is genealogie erg interessant: het vormt ook de basis voor de familiekunde, maar je kunt je afvragen wat de zin is van al dat werk. Het is vanzelfsprekend leuk om een ingelijste stamboom aan de muur te hebben, die terug-

gaat tot in de 16e eeuw (die van de familie Pors gaat bewijsbaar terug tot 1490, en mogelijk, maar onbewijsbaar, tot 1330, C.P.), maar het onderzoek krijgt pas werkelijk waarde als het iets betekent voor de mensen-van-nu."

Die betekenis heeft Pors gevonden in de oprichting van een familie-organisatie: de Familie Stichting Pors. Hij is overigens niet de enige die zich met dit werk bezighoudt: Nederland telt inmiddels zo'n 300 familie-organisaties. De oudste is die van de familie Van Oordt, die dateert van ruim honderd jaar geleden. De organisatoren van deze verenigingen zijn voortdurend bezig met het verzamelen van materiaal over hun voorouders, maar vooral ook over de nog levende familieleden. Foto's, diploma's, akten, onderscheidingen; alles wat een beeld geeft van het leven van de familieleden, want daar gaat het om in de familiekunde: niet alleen jaartallen, maar vooral de leef- en werk-omstandigheden van de familie zijn belangrijk.

Familieblad

De familie Pors biedt materiaal te over voor de geïnteresseerde onderzoeker. Henk Pors: "Wij zijn van oorsprong een Charloise familie, die streng calvinistisch was. Veel

takken van de familie bezitten die overtuiging nog steeds en dat behoudende zie je ook in zaken als politiek en opvoeding (Pors is gemeenteraadslid voor de Capelse V.V.D., C.P.). De familie telde veel boeren en die bleven tot aan de industriële revolutie veelal op dezelfde plaats wonen en werken. Pas aan het begin van deze eeuw verspreidde de familie zich over de rest van het land en later trokken sommigen naar het buitenland."

Hij laat een stapel boeken zien, fraai gebonden en voorzien van de titel "Familie Pors". Het zijn de gebonden afleveringen van het familieblad "Pors Post", dat door hem verzorgd wordt. Een schat aan gegevens over nog levende en reeds lang overleden Porsen is daarin terug te vinden.

Als voorbeeld toont hij de documentaire over Neeltje Pors, een blind en doofstom meisje, dat in 1907 verbleef in de Ammanstichting in Rotterdam. Bij het bezoek van koningin Emma aan de stichting mocht zij de vorstin bloemen aanbieden. Deze was zo getroffen door de leefomstandigheden van de kinderen, dat zij besloot een fonds in het leven te

roepen dat de kinderen financiële steun moest bieden. Dw hele briefwisseling en de statuten van het fonds zijn in het boek terug te vinden

Reünie

Een keer per jaar wordt een reünie georganiseerd, waarop zo'n 200 Porsen acte de présence geven. Degenen die in dat jaar overleden zijn, worden herdacht, er wordt een lezing gehouden over een interessant onderwerp uit het familie-verleden en de leden eten gezamenlijk. Dit jaar staat bovendien een voorstelling van de Vlaamse toonkunstenaar Tine Ruysschaert op het programma. De reünisten kunnen ook allerlei materiaal inzien dat betrekking heeft op de familiegeschiedenis en natuurlijk wordt er volop bijgepraat.

Familiecultuur

Pors: "Familie-organisaties zijn de sociale vertaling van de genealogie: zij brengen voor- en nageslacht dicht bij elkaar. Bovendien versterkt de organisatie vaak de band tussen de nog levende familieleden. In de jaren '70

meldde zich een oude dame als lid van e familiestichting. Zij was de laatst levende van haar generatie en wilde zo graag 'familie' hebben. Ze heeft de reünies nog een aantal jaren kunnen bezoeken en in haar testament verklaarde ze dat ze graag door haar 'nieuwe' neven en nichten begraven wilde worden. Dat is ook gebeurd en haar graf wordt door de familie-organisatie onderhouden. Van het geld dat ze aan de familiestichting naliet, kon een boekje worden uitgegeven, natuurlijk over de familie-geschiedenis.

Federatie

Als het aan Pors ligt, mogen er nog heel wat familie-organisaties bijkomen. De gegevens die zij verzamelen, zijn ook belangrijk voor het algemeen genealogisch onderzoek. De F.N.F. kan behulpzaam zijn bij zaken als het vinden van een drukker en een schilder die gespecialiseerd is in het schilderen van wapens (ook bij de familie Pors hangt een fraai geschilderd familiewapen in de Schollewaarse woning), het beheren van familie-archieven, het opstellen van statuten en dergelijke. Pors: "Met het bijeenbrengen van al dit materiaal zijn we 'vaderlijk en moederlijk' be-

zig. Op deze manier zorgen wij nu al voor de komende generaties. Er ontstaat een ononderbroken lijn van het verre verleden naar de toekomst."

Niet voor niets gaf hij één van zijn lezingen dan ook als titel mee: "Verleden zonder einde, toekomst zonder begin."

Voor het voortbestaan van onze stichting en de voortzetting van de vele omvangrijke werkzaamheden en activiteiten zijn wij **UITSLUITEND** afhankelijk van Uw bijdragen.

Chine de Commande

WAPENPORSELEIN MET TRADITIE

Bel voor een folder 035 - 4 23 55

Chine de Commande bv, 's-Gravelandseweg 89, Hilversum

Voor het brandschilderen van uw familiewapen:
Glazenier Leo Kuys

Glas-in-loodatelier "Spectrum"
Hoogstraat 31, 1391 BR Abcoude
Tel.: 02946-4404
Vraagt u vrijblijvend informatie

Uw familiewapen verantwoord geschilderd:

Akki Holla - kunstschilder, heraldikus -

Ook ontwerpen, ex-libris en bemiddeling voor andere kunstvormen.

Valkenhorst 74, 5431 KP Cuijk. Tel. 08850-18362

VERHUISD:

Mevr. M. Roos-Pors, van Maasdijkstraat te Zwijndrecht naar Pruylenborg 230, 3332 PG Zwijndrecht. Veel geluk en voorspoed op dit nieuwe adres toegewenst!

RENÉ NAAR
HET BUI-
TENLAND.

René Pors
te Capelle
aan den
IJssel is
door zijn
werkgever,
Van Leeu-
wen's
Buizenhan-
del te
Zwijndrecht,
in Duitsland
gestatio-
neerd en
wel in Ham-
burg.
Voor wie
hem eens
schrijven,
bellen of
faxen wil,
volgt hier
zijn adres:
René Pors,
Nordrohr
G.m.b.H.,
Postfach
2000, Ham-
burg-Bars-
büttel,
telefoon
vanuit Ne-
derland:
09-49.40-
670991
fax: 09-
49-40-
670996.
Wij feli-
citeren
René
van harte
met de ge-
maakte
promotie
en hopen
dat zijn
verblijf
in Duits-
land een
belangrij-
ke bijdra-
ge zal vor-
men voor
zijn ver-
dere
exportcar-
rière.
Veel geluk!
Bestuur

400E STERFJAAR VAN
LENAERT LENAERTSZ.
PORS

IN 1991 IS HET 400 JAAR GELEDEN DAT
ONS ALLER STAMVADER LENAERT LENAERTS-
ZOON JONGE PORS TE CHARLOIS OVERLEED.
DE VOORZITTER NEEMT ZICH VOOR AAN
DIT FEIT EEN HERDENKINGSSPEECH TE
WIJDEN TIJDENS DE SAMENKOMST IN DE
OUDE KERK VAN CHARLOIS BIJ GELEGEN-
HEID VAN DE VIJFTIENDE REUNIE.

ALLE BEZOEKERS VAN DEZE BIJEENKOMST
IN DE OUDE KERK ZULLEN EEN FRAAI
STOFFELIJK AANDENKEN ONTVANGEN!

LENAERT WERD MAAR NAUWELIJKS 40 JAAR.
NIETTEMIN IS UIT HEM EEN GESLACHT
ONTSTAAN DAT UIT VELE LEDEN BESTAAT.

WIJ ROEPEN ALLE FAMILIELEDEN NU AL OP
HUN AGENDA VOOR DEZE VIJFTIENDE REUNIE
TE BLOKKEREN EN DAAR MET HUN ANDERE
AFSPRAKEN REKENING TE HOUDEN. NADERE
BIJZONDERHEDEN ELDERS IN DIT BLAD.

U ONTVANGT DUS ALS BEZOEKER EEN
FRAAI AANDENKEN OM BIJ UW PORSEN-
COLLECTIE TE VOEGEN. EEN REDEN
TEMEER OM PRESENT TE ZIJN!

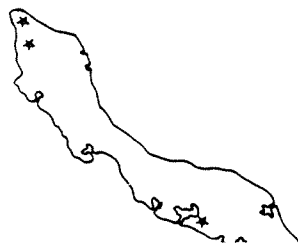
U MAG MEENEMEN WIE U WILT!

BESTUUR

*Stroeten
uit
Surinam*

HET MILITAIR
TEHUIS "DE
VIJF GLAESSEN"
IN WILLEM-
STAD OP CURA-
CAO, WAAR
PIET EN DINY
PORS DE SCEP-
TER ZWAAIEN.
HET TEHUIS
GRENST AAN
HET ZWEMBAD
VAN DE MARI-
NEBASIS
"PARERA"

Nieuwe wet lijkbezorging

Begin 1991 gaat de nieuwe Wet op de Lijkbezorging in, een kille en ongevoelige wet, waarin alles schijnt te draaien om "de techniek" van begraven en cremeren. Zo regelt deze wet de procedure rondom de lijkschouwing, binnen hoeveel dagen iemand begraven of verbrand moet worden, hoe graven onruimd moeten worden, wat er moet gebeuren als iemand op een schip in volle zee overlijdt en van welk materiaal kisten of lijkwaden moeten zijn, dit laatste in verband met het feit, dat het nogal een s voorkomt dat de stoffelijke resten niet of nauwelijks ontbonden waren omdat het omhulsel geen zuurstof doorliet. Alles draait in de wet om de techniek. Maar voor het overige laat de wet ons in het ongewisse. Hoeveel begraafplaatsen zijn er en waar? Hoeveel ruimte is er nog voor begraven? Welke kerkhoven moeten als oorden van cultuur-historische betekenis worden aangemerkt? Hoelang gelden de rechten van de nabestaanden op graven? Hoe is het met het onderhoud geregeld en waar kunnen nabestaanden met hun klachten heen, klachten over de wijze van begraven bijvoorbeeld, het plaatsen van grafstenen, het onderhoud enz?

Kortom, het klachtenrecht ontbreekt in deze nieuwe wet ten enenmale.

Daarom wijzen wij erop, dat aangeslotenen bij onze stichting hun eventuele klachten bij ons kunnen deponeren. Wij zoeken het dan "hogerop".

In het Gemeentelijk Magazine lazen wij over dit onderwerp nog het volgende:

Dat nabestaanden zich nogal eens wat moeten laten welgevalen door begrafenisondernemers of beheerders van begraafplaatsen komt maar incidenteel aan de oppervlakte. Een goede klachtenregeling zou dan ook wel eens voor verrassingen kunnen zorgen wat betreft het reilen en zeilen op kerkhoven. Vorig jaar bij voorbeeld mocht van een beheerder van een algemene begraafplaats geen steen op een kindergraf worden geplaatst, omdat het graf daarvoor te klein was. Een begrafenisondernemer zal nabestaanden er bijna altijd van proberen te overtuigen dat begraven in het weekend of op een feestdag niet zo'n goed idee is, omdat zijn chauffeurs geen zin hebben om op dat soort dagen te werken en van een aantal bijzondere begraafplaatsen is bekend dat je daar alleen begraven kunt worden als je je steen en kist bij een bepaalde fabriek bestelt: koppelverkoop. Allemaal zaken die haaks staan op de stelregel dat nabestaanden de kans moeten hebben om zoveel mogelijk de wensen van de overledene te respecteren. De droefheid wordt alleen maar groter als daar niet aan kan worden voldaan.

Etnische minderheden hebben in deze problematiek een eigen plaats. In de Kamer werd op 3 mei gesteld dat in de nieuwe wet rekening is gehouden met het feit dat allochtonen speciale wensen kunnen hebben. Feitelijk regelt de nieuwe wet niets voor hen. Zij laat alleen alle ruimte voor allerlei rituelen, maar laat het toestaan daarvan over aan de gemeenten en de kerken. Hoewel: Hindoestanen zijn nog steeds gedwongen honderden guldens te betalen voor een tochtje naar open zee om de as van een overledene te verstrooien, omdat het op een binnenwater, volgens de tekst van het Crematiebesluit uit de jaren vijftig, nog steeds niet is toegestaan.

In het geval van bijvoorbeeld zigeuners ligt het wat eenvoudiger. Zij zijn gewend om een grote rode marmeren steen met gouden letters op het graf te plaatsen en in plaats van wat schepjes zand handenvol geld – voor onderweg – op de kist te gooien voordat deze wordt afgedekt. Nadat de steen geplaatst is, keren ze terug naar het graf om te picknicken. Waarna het heel

normaal is om een fles cassis en wat fruit op het graf achter te laten. De overledene moest eens dorst hebben. De vraag is wat de beheerder doet, als hij een fles cassis op een graf ziet staan? Als hij hem eraf haalt, mag hij een klacht verwachten: de overledene was waarschijnlijk dol op deze drank. Voordat iemand begraven wordt moet, om zoveel mogelijk leed te voorkomen, volstrekt duidelijk zijn voor de nabestaanden wat wel en niet is toegestaan op een begraafplaats. Een goede voorlichting is van wezenlijk belang voor nabestaanden om een goede keuze te kunnen maken omtrent de plek waar ze de overledene begraven. Ze willen ten slotte zoveel mogelijk aan zijn of haar wensen voldoen. Momenteel is het met die voorlichting echter nog droevig gesteld. Als je op een begraafplaats naar een voorlichtingsbrochure vraagt, krijg je in negen van de tien gevallen nul op het rekest.

SCHENKINGEN

=====

Iemand uit vrijgevigheid financieel bevoordelen, heet in ons fiscale recht een s c h e n k i n g. Zo af en toe krijgen wij daarover vragen van onze donateurs. Hoe zit het eigenlijk met dat schenkingsrecht?

In het algemeen moet degene die een schenking ontvangt daarover belasting betalen. Er zijn maar een paar gevallen waarin dat niet hoeft, bijv. wanneer personen absoluut niet in staat zijn hun schulden te betalen of wanneer over het schenkingsbedrag al inkomstenbelasting is betaald. Dan komt de fiscus niet nóg eens een keer. Ook kerken en liefdadige instellingen die schenkingen ontvangen behoeven daarover geen belasting te voldoen.

Gesteld dat u uw huis ruim beneden de verkoopwaarde aan een van uw kinderen verkoopt. Over het verschil in marktwaarde moet dan belasting worden betaald, want dat verschil ziet de fiscus als vrijgevigheid, als schenking dus. Over het algemeen bedaagt de schenkingsbelasting minimaal 6% over de totaal geschonken waarde. Een notariële akte, waaruit een en ander blijkt, m o e t worden opgemaakt.

Voor schenking aan kinderen geldt een absoluut vrijstellingsbedrag van f 6.662,00.

Over dat bedrag hoeft geen belasting te worden voldaan. Daar bovenop geldt nog een éénmalige vrijstelling voor een bedrag van f 33.311,00 voor schenkingen van ouders aan kinderen tussen de 18 en 35 jaar. Is echter een beroep gedaan op de éénmalige vrijstelling en is de schenking hoger dan f 6.662,00 dan moet het kind tot een schenking van f 33.311,00 minus 5% belasting betalen over het verschil tussen de waarde van de schenking en de belastingvrije som van f 6662,00.

Voor schenkingen aan ouders, zusters, broers en vrienden bestaat een andere regeling. Zij mogen een bedrag van f 3.996,00 belastingvrij ontvangen. Dit noemt men de d r e m p e l b e l a s t i n g. Schenkt u hen méér dan f 8.814,00 dan moeten familieleden in opgaande lijn 26% belasting betalen over het gehele bedrag en anderen, zoals vrienden, nichten en neven 41%. Die percentages gelden dan tot f 33.314,00. Als u f 5.000.- schenkt, zou met deze regel over dit bedrag 26% of 41% belasting moeten worden betaald. Om u in deze situatie enigszins tegemoet te komen, geldt voor de bedragen tussen f 3.996,-- en f 8.814,-- een overgangsregeling. Bij een schenking tussen deze bedragen moet 75% belasting worden betaald over het verschil tussen de waarde van de schenking en f 3.996,--

Dat is voordeliger dan 26% of 41% belasting betalen over het gehele bedrag!

Het is mogelijk om de ontvanger van de schenking alle lasten te ontnemen. U schenkt dan "vrij van recht". Maar dat is een dure grap! Schenkingsbelasting wordt namelijk betaald over de g e h e l e schenking.

Als u vrij van recht schenkt, betaalt u niet slechts de belasting over de bedoelde schenking, maar ook over de belasting die de schenker niet hoeft te betalen.

Mensen die onder de ABW (Algemene Bijstandswet) vallen, moeten met schenkingen erg oppassen, omdat de Sociale Dienst nog namelijk vijf jaar voordat zij in de bijstand kwamen, kan terugvorderen.

Wanneer u schenkingen overweegt, vraag dan gerust aan de Belastingdienst hoe u het best kunt handelen. U krijgt van de Belastingen heus een eerlijk en goed advies. U kunt ook naar uw belastingconsulent of naar uw notaris gaan.

Als u toch aan het schenken bent, denk dan ook eens aan onze familiestichting of aan ons Comité Vijfjaarlijkse Kerkelijke Herdenkingen Familie Pors.

=====

NIEUWE AANGESLOTENEN:

Wij verwelkomen hartelijk in ons midden mevr. A.Sander-Vos (moeder was een Pors), Zaadmarkt 96 te 7201 DE Zutphen en mevrouw J.P. van Straaten-Otten (moeder was een Pors en zij is een zuster van de ons inmiddels wel bekende Jane Hanko), Mauritslaan 48 te 2281 AS Rijswijk.

Onze stichting telde in de beginjaren als hoogte aantal donateurs 231, maar daar zaten veel "ééndagsvliegen" bij, die in de loop der jaren weer verdwenen of wegens contributieschuld werden afgevoerd. In de afgelopen jaren werden wij ook geconfronteerd met een groot aantal overledenen. De laatste vijf jaar blijft het aantal donateurs stabiel, alle mutaties wegens overlijden, bedanken of royementen inbegrepen. En daarop zijn wij baaie trots!

Jonge Porsen, die her ouderlijk huis verlaten, zouden eigenlijk uit eigener beweging moeten aansluiten en niet wachten tot zij daartoe door ons worden uitgenodigd.

=====

TELEFOONAANSLUITING:

Het privé-telefoonnummer van René Pors (zie pag. 1398 is: 09-49-40-670991.

VERSLAG VAN DE REÛNIE

=====

In dit nummer van de Pors-Post vindt u maar betrekkelijk weinig over de onlangs gehouden reünie en datzelfde geldt voor het aantal reüniefoto's dat in deze editie is opgenomen. Er was ditmaal zoveel kopij, dat wij vonden die eerst maar eens te moeten afdrucken.

Maar in het volgende nummer zult u een uitgebreid verslag van onze reünie aantreffen en ook méér foto's. Wij vragen daarvoor graag uw begrip.

Overigens is veel kopij een goed teken! Schrijf ons over uw familie, over alle diepte- en hoogtepunten, over uw voorouders. Zend ons foto's met een beschrijving. Wij publiceren die graag! Zo werken wij er allemaal aan mee van de Pors-Post ook een beetje een "familie-album" te maken. Interessant voor ons, maar nog interessanter voor de Porsen die na ons zullen komen! STEUNT U ONZE STICHTING. DAT IS ZO DE MOEITE WAARD!

Bij voorbaat onze hartelijke dank!

Inmiddels publiceerden wij al meer dan 1400 pagina's Porsennieuws. Dat is niet gering. En nóg is de overvloed van wetenswaardigheden over ons geslacht niet gestopt!

Prima toch?

Wij zien uw berichten en foto's graag tegemoet.

Laat van uw oude foto's nieuwe afdrucken maken. Wij bewaren die na publicatie graag in ons groeiende foto-archief.

redactie

FIJN HOOR!

Kwam de penningmeester in de bestuursvergadering van 22 september toch vertellen dat er zo'n vijftig Porsen hun contributie over 1990 nog niet hadden betaald.... En de penningmeester vond dat zelfs een hele verbetering vergeleken met vorig jaar, want toen was het nog barrer en bozer..... WIJ HERHALEN DUS MAAR WEER EENS:

De contributie moet bij vooruitbetaling vóór januari worden voldaan. Wie nog niet betaald hebben over 1990 zijn dus al tien maanden achter.... Zij worden verzocht met hun achterstallige contributie meteen de contributie voor 1991 over te maken.

Ondertussen noteren we renteverlies op onze rekening omdat nu WIJ aan het voorschieten zijn.

Voorts wacht ons weer een gezellig avondje "aanmaningen" schrijven en plakken we voor niets en niemandal weer zo'n vijftig postzegels van f 0,75 uit onze gemeenschappelijke stichtingskas.

Datte bedankt zijt, dat witte, zonne!

EN PAK NOU TOCH JANDORIE DAT GIROBOEK EENS!

A R M O E

Op 24 september 1764 wordt opgetreden tegen Harmen Pors te Charlois, maar veel was er niet te halen... Wij lezen: "Executeurs van de boedel van wijlen Jan de Geus wettig Adriaen Schadee, practicijn in de regten, voor het gerecht van Charlois als eijsscher op te treden tegen Harmen Pors wonende in Charlois".

Kennelijk was Harmen Pors

nog het een en ander aan de erfgenamen van wijlen Jan de Geus schuldig en die wilden nu wel eens wat terugzien. Echter....in het Oud-Notarieel Archief Rotterdam 2622/688 moest worden aangetekend: Bij nader onderzoek bevonden dat in de zaak van de executeurs tegen Harmen Pors bij executie van zijne goederen niet soude verhalen zover als de executiekosten zouden bedragen. Met andere woorden: de invorderingskosten zouden hoger zijn dan demogelijk te verkrijgen baten. Rijk was deze Harmen Pors, voorvader van veel Vlaardingse Porsen, dus bepaald niet.

Op deze pagina de huwelijksfoto van JAAP PORS en WINNI MELJBOOM alsmede de foto van de viering van hun 25-jarig huwelijk op 10 augustus jl. in gebouw Rehoboth te Pernis. Jaap en Winni zijn al van het begin van onze stichting af trouwe donateurs. Jaap was een aantal jaren voorzitter van de reüniecommissie. En nòg is hij voor onze goede zaak actief!

DANKBETUIGING

Mede namens Winni, Cees en Hans wil ik het bestuur van onze Stichting heel hartelijk bedanken voor het geschenk en de bloemen die wij bij gelegenheid van ons 25-jarig huwelijk mochten ontvangen. Het heeft ons goed gedaan dat er zoveel stichtingsvrienden in ons midden waren, Riet en Henk, Klaas en Ada, Dirk, Floor en echtgenote. Dan merk je weer eens dat je er helemaal bijhoort! Het was werkelijk geweldig. Nogmaals, hartelijk dank!

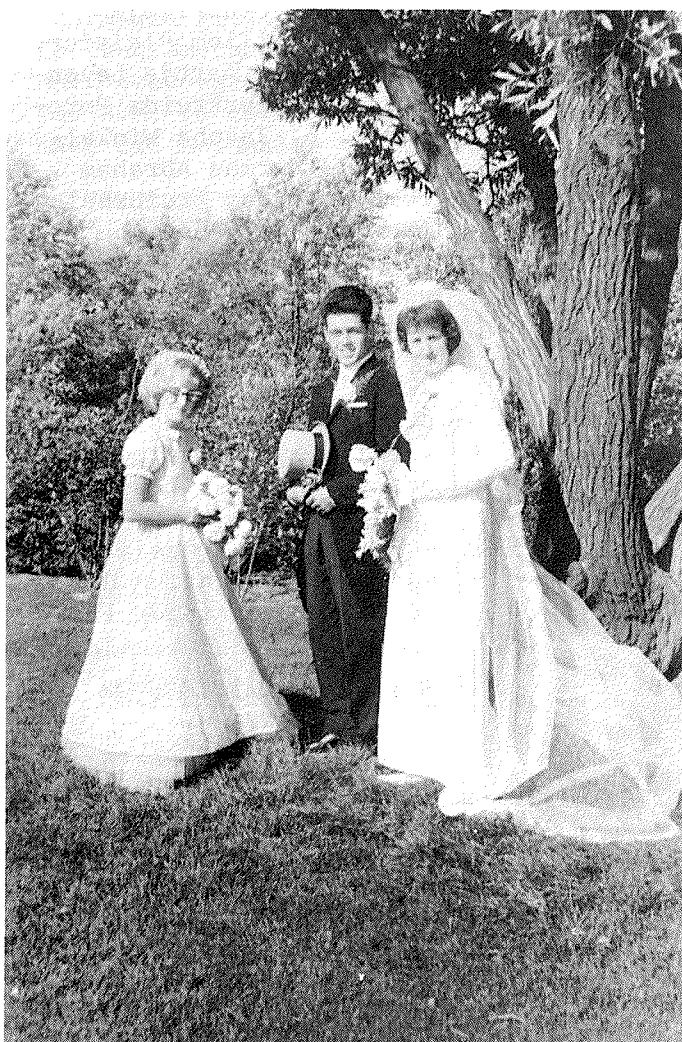
Jaap, Winni, Cees en Hans

PRIVE-ADRES RENÉ PORS

Het privé-adres van René Pors luidt sedert 1 oktober:
Am Schulgarten 7, 3. Stock, D 2000 Hamburg-70.

GAAT U VERHUIZEN?

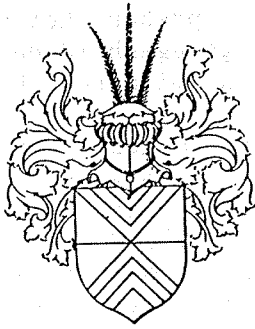
Geef dan s.v.p. uw nieuwe adres door aan de secretaris. Bij herhaling ontvangen wij Pors-Posten en correspondentie retour omdat donateurs verzuimen ons hun nieuwe adres tijdig door te geven. Graag doen we dus een beroep op al onze lezers hierop attent te zijn.

Rechtelijk Archief Katendrecht nr. 12

7-1-1741 Cornelis Pors koopt een kruiwagen voor 1-18-0.
Heel verstandig! Zonder goede kruiwagen kom je in het leven immers nergens! En dat we dat nu na 250 jaar nog mogen vaststellen..... Als we toch geen archieven hadden.....

Hartelijk welkom heten wij in ons midden mevrouw L.C.J. van Brenk-Pors,
Landhuizenlaan 19 te 5235 HP 's-Hertogenbosch, die wij inschreven onder nummer 348.

FAMILIESTICHTING SPARREBOOM

De onlangs opgerichte Familiestichting Sparreboom hield op 29 september een zeer geslaagde eerste reünie in "De Uitspanning" te Barendrecht. Als meestal het geval is, lag aan de oprichting van deze familie-organisatie weer genealogisch werk ten grondslag. Met een bewijsbare stamreeks tot 1540 mag deze familie er best zijn!

Als voorzitter van de Federatie van Nederlandse Familieorganisaties F.N.F. hield Henk Pors uit Capelle aan den IJssel een toespraak, waarin hij voor een zeker honderdkoppig publiek de culturele en historisch-genealogische waarde van familieorganisaties onderstreepte.

Van heinde en verre waren de Sparre(n)bomen naar Barendrecht gekomen. Met elkaar, aldus de F.N.F.-voorzitter, een heel sparrewoud!

Met grote blijdschap geven wij u kennis van de geboorte van
onze zoon

Pieter Willem

27 september 1990

Anthony en Shirley Pors-De Wit

Zwanendaal 73
2914 RR Nieuwerkerk a/d IJssel
01803 - 19882

De Here vertrouwde ons opnieuw één van Zijn kinderen toe.

Nadine Patricia

L.W. Pors
I. Pors-Hordijk
Lennard
Denise
Kirsten

30 september 1990
Buitendams 47
3371 BA Hardinxveld-Giessendam

Bezoek graag tijdens de kraamdagen

GEFELICITEERD

HERDENKINGEN OP DE REUNIE

Op de reünie zijn de volgende overledenen plechtig herdacht:

1. Jacobus Pors, broeder van mevr. Terporten-Pors.
2. Jacoba Hendriksje Pors.
3. Willem Plaisier.
4. Trijntje Aartje Leyen-Pors.
5. Geertruida Pors-Schot.
6. Jacoba Winkelman.
7. Herman Abraham Pors.
8. Kees Bruinzeel.

Aan verschillende van deze overledenen wijdde de voorzitter een persoonlijk woord.

Mevr. Pors-Maat uit Vlaardingen, in gezelschap van haar zuster, werd gecondoleerd met het recente verlies van haar moeder.

Kees Bruinzeel was al vanaf de oprichting der stichting een trouw lid.

STICHTINGSVAANTJES OP
DE REUNIE

Op de reünie waren tafelvlaggetjes verkrijgbaar met het familie-wapen.

Voor "Arie's snoepa-feltje" was weer grote belangstelling!

Kosten per vaantje met standaard f 12,50. Nog leverbaar.

ONTMOETINGEN MET HARE MAJESTEIT DE KONINGIN

Een aantal jaren geleden moest ik een lezing houden op een congres van een brancheorganisatie van het Koninklijk Nederlands Ondernemers Verbond. De brancheorganisatie vierde een jubileum en ik was aangezocht om de feestrede uit te spreken. Het was een belangrijke bijeenkomst, want H.M. de Koningin was bij die gelegenheid de eregaste. Meer dan een half uur voelde ik tijdens het uitspreken van mijn rede haar ogen op mij gericht.

Na afloop had ik het grote genoegen en het voorrecht met H.M. te mogen spreken. Het toeval wilde, dat ik enkele weken later opnieuw aan H.M. werd voorgesteld en wel toen ik voorzitter was van een internationaal congres voor het midden- en kleinbedrijf in Amsterdam. Ik zag dat H.M. dacht: "Maar die ken ik toch!". Weer een week later was zij te gast bij het Koninklijk Nederlands Ondernemers Verbond. Toen was voorstellen niet meer nodig, want voordat de voorzitter kon zeggen wie ik was, zei H.M.: Ja, dat is meneer Pors, die ontmoet ik wel meer.....".

Dit jaar was het wéér raak wat de voorstellerij aan H.M. betreft.... Allereerst was ik op de Nieuwjaarsreceptie van H.M. in het Paleis op de Dam, waar mijn naam werd afgeroepen ten teken dat ik aan de beurt was om H.M., de Prins en Prinses Margriet en echtgenote de hand te drukken. "God zegene U, Majesteit"!

Maar 1990 had nog méér ontmoetingen in petto. In oktober bracht H.M. een bezoek aan het Instituut Midden- en Kleinbedrijf Nederland, waar zij een bestuursvergadering bijwoonde, samen met de Minister van Economische Zaken, de heer Andriessen. In die vergadering voerde ook ik het woord. Maar nu wist H.M. heel goed met wie zijn van doen had, want haar geheugen voor namen en gezichten is wijd en zijd bekend en beroemd.

Kort daarna behaagde het H.M. ook nog een bezoek te brengen aan het Economisch Instituut voor het Midden- en Kleinbedrijf, waarvan ik vice-voorzitter van het bestuur ben. Toen ik wéér aan haar werd gepresenteerd, volstond ze maar met een uiterst charmante glimlach.... Zo van "Ons kent ons".

Zo langzamerhand vind ik deze situaties wat gênant, ofschoon ik daaraan direct moet toevoegen, dat het altijd weer een eer en een groot genoegen is in gezelschap van H.M. te mogen verkeren. Want ik ben een grote Beatrixfan!

Maar die herhaalde voorstellerij....

Henk

JAARVERSLAGEN SECRETARIS EN PENNINGMEESTER OP DE REUNIE

Arie (secretaris) gaf een overzicht van het aantal presenties van het bestuur bij verlovingsen, huwelijken, jubilea, begrafenissen en crematies en van het aantal felicitatiekaarten dat jaarlijks wordt verzonden. De secretaris kon mededelen, dat het donateurbestand zich stabiliseert en dat er zelfs sprake is van een lichte vooruitgang in het aantal aangeslotenen.

Klaas (penningmeester) wees op de gezonde financiële situatie van de Stichting, waarvoor hij verwees naar het in de P.P. gepubliceerde jaarverslag. "Dat kan zo blijven", aldus de penningmeester, "wanneer iedereen zijn contributie op tijd betaalt en daaraan zo af en toe eens een extraatje toevoegt". Al met al mag gesproken worden van een g e z o n d e stichting

Een goed verstaander heeft maar een half woord nodig....Vandaar dat we er op rekenen dat iedereen zijn donatie nu eens op tijd betaalt. Dat spaart ons heel wat werk en zorg.

Voor u een kleine moeite, voor ons een groot gemak!

DOEN, NU METEEN!

GEHOORD OP DE REÛNIE...

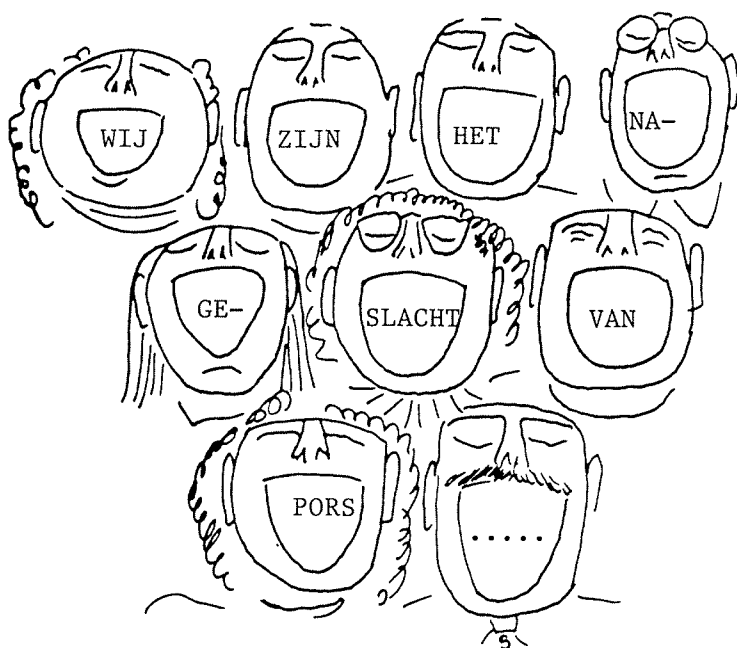
- "Nu de reünie in Vlaardingen is, zullen we wel veel Vlaardingers zien die anders nooit komen", zei iemand ons. We brengen de reünie als het ware voor hun huisdeur. Nou, het had báter gekund met die Vlaardingers, vinden wij. Er zijn er die alleen voor beschuit of voor nieuwe haring hun deur uitkomen.....

- "Wij zijn hier voor het eerst", zei mevrouw Tuinenburg uit Gorinchem, die in gezelschap was van haar man en zuster. "Ik ben onder de indruk van de manier waarop jullie zo'n reünie inrichten, interessant, gezellig en vooral w a a r d i g!"
Kijk, op zo'n opmerking kun je weer even teren.

- "We komen vast en zeker! Ditmaal kun je echt op ons rekenen", zei men ons een paar weken geleden.

En? Waren ze er?

Nee, dus. Nou ja, bij een boom zo vol beladen, mist men één, twee pruimpjes (reünisten) niet....

=====

"WIJ ZIJN HET NAGESLACHT VAN
PORS: AL UIT HET GRIJS VER-
LEEN"

=====

Het knalde er uit, het Porsenlied!
Ditmaal met schitterende begeleiding van ons orkestje, viool, piano, fluit.

"Laten we het straks nòg eens zingen", was een vraag uit de zaal. En dat deden we, aan het slot van de bijeenkomst.

Reünievoorzitter Jan Naujoks kon mededelen, dat a l l e aangeslotenen in de loop van 1991 een cassettebandje tegemoet kunnen zien, waarin de Porsen worden opgeroepen voor de vijftiende familiereünie en waarop ook het Porsenlied te horen zal zijn. Kunnen we het allemaal eens goed leren! Want op de reünie 1991 zal het lied voor het eerst in de oude kerk van Charlois te horen (en te zingen) zijn.

=====

TINE RUYSSCHAERT OP DE REÛNIE

Tine Ruysschaert, de bekende Vlaamse woordkunstenares, heeft op de reünie een fabelachtige presentatie gegeven van Reinaert de Vos. Fabelachtig, in beide betekenissen van het woord.

Verdeelde reacties: Voor sommigen te ingewikkeld, te lang, te moeilijk. Voor anderen Schitterend, ongeloofelijk, zéér knap! Over één ding kunnen alle partijen het eens zijn: Het is werkelijk formidabel dat iemand u i t h e t h o o f d zo'n performance weet op te voeren!

In elk geval ook schitterend Vlaams, niet alleen wat het verbale deel betreft, maar ook wat de geschiedenis aangaat van Reinaert de Vos, aangeklaagd bij Koning Nobel door alle dieren uit het bos, maar die zich overigens overal weet uit te kletsen en de schuld geheel op zijn slachtoffers weet te schuiven. De "literairen" en de onderwijzers(essen) onder ons, die het verhaal kenden, hebben dubbel genoten van deze rappe en kundige Vlaamse kunstenares, die zich geen enkele maal verspreekt en de geschiedenis van Reinaert in vlot tempo weet voor te dragen.

Iemand zei ons: "Het zal niet voor iedereen even begrijpelijk en boeiend zijn geweest, maar zo'n opvoering brengt de reünie wel op een hoog niveau. Hoe laag moet je zakken om het voor iedereen begrijpelijk of amusant te maken"? En daar heeft men ook groot gelijk in! Dit was eens wat anders dan een feestmuts en een papieren toeter. Hiervan blijft iets "hangen" wat verrijkend werkt en aan een reünie stijl en klasse verleent. En daarom gaat het toch, dat wij, Porsen, n i v e a u in onze

bijeenkomsten brengen en ons daardoor onderscheiden van andere clubs, die niet veel verder komen dan enig licht en cabaretachtig amusement.

Al met al een bewonderenswaardig en leerzaam optreden, inhoudsvol en verrijkend, waarmee wij maar zeggen willen, dat reünievoorzitter Jan Naujoks er goed aan gedaan heeft deze fantastische actrice te engageren.

EEN WELVERDIEND COMPLIMENT VOOR "DE MUZIEK"

Het aantal bijeenkomsten dat volledig verknaald wordt door oorverdovend lawaai, wat men dan "muziek" noemt, is legio. Met elkaar converseren is dikwijls volstrekt onmogelijk. Men wordt compleet suf gedrumd. En dat heet dan "gezellig". Niet op onze reünie, waar we weer de beschikking hadden over het bekende en door iedereen zeer gewaarde orkestje met o.a. Esther Emans. Piano, viool, fluit, op een zeer muzikale, waardige wijze gehanteerd, begeleidden de reünie op een voor iedereen aanvaardbare wijze. Men kan goed merken dat de jonge mensen, die dit orkestje vormen, in de afgelopen jaren nog sterk muzikaal zijn "gegroeid". Wat wil je! Allen hebben zij tenminste een V.W.O.-opleiding achter de rug, gevolgd door het conservatorium. Beroepsklasse dus! En dat was goed te merken, niet alleen door de perfecte wijze waarop deze jonge mensen weten te spelen, maar ook door de keuze van hun repertoire. Van deze muziek kan men genieten zonder compleet suf gedreund naar huis te moeten. Men hoeft elkaar niet toe schreeuwen of de conversatie alleen met gebaren te voeren. Men kan gewoon met elkaar praten, met op de achtergrond echt mooie, goed uitgevoerde en aanvaardbare muziek.

Dat deze jongelui klasse hebben, werd nog eens bewezen door de schitterende wijze waarop zij ons bij het zingen van het Porsenlied begeleidden. Het was de eerste keer dat ze de muziek onder ogen kregen, maar niettemin was de uitvoering ervan perfect!

Echt goed en knap gedaan!

"ZOMAAAR" EEN KERKBLAD

Foeko Pors zond ons het kerkblad "Hervormd Zwijndrecht" van 29 september jl. Daarin had hij de naam PORS aangestreept:

M. Roos-Pors doet verantwoording van ontvangen giften; L.B. Pors doet mededeling van een dienst in de Wijk Grote Lindt; L. Pors is de organist die de uitvoering door het koor "Rejoice" zal begeleiden, F. Pors ondertekent een aankondiging van de werkgroep Kerk en Israël....

Inderdaad is de betrokkenheid van veel Porsen bij kerkelijk werk erg groot en zo is dat altijd al geweest, van de eerste Charloisse Porsen af. Amerikaanse psychologen beweren dat religiositeit erfelijk kan zijn. Maar wij denken toch meer aan iets wat buiten onszelf ligt...

NIET TE GELÓVEN

Van drie zijden kregen wij de vraag wanneer en waar de reünie wordt gehouden....

Kennelijk hebben we er te weinig voorpubliciteit aan besteed. Of toch niet?

Nou, in elk geval is de volgende reünie in 1991. Deo Volente!

Met die mededeling zijn we er alvast niet tē laat bij.

Of toch wel weer?

HAMBURGSE PORSEN

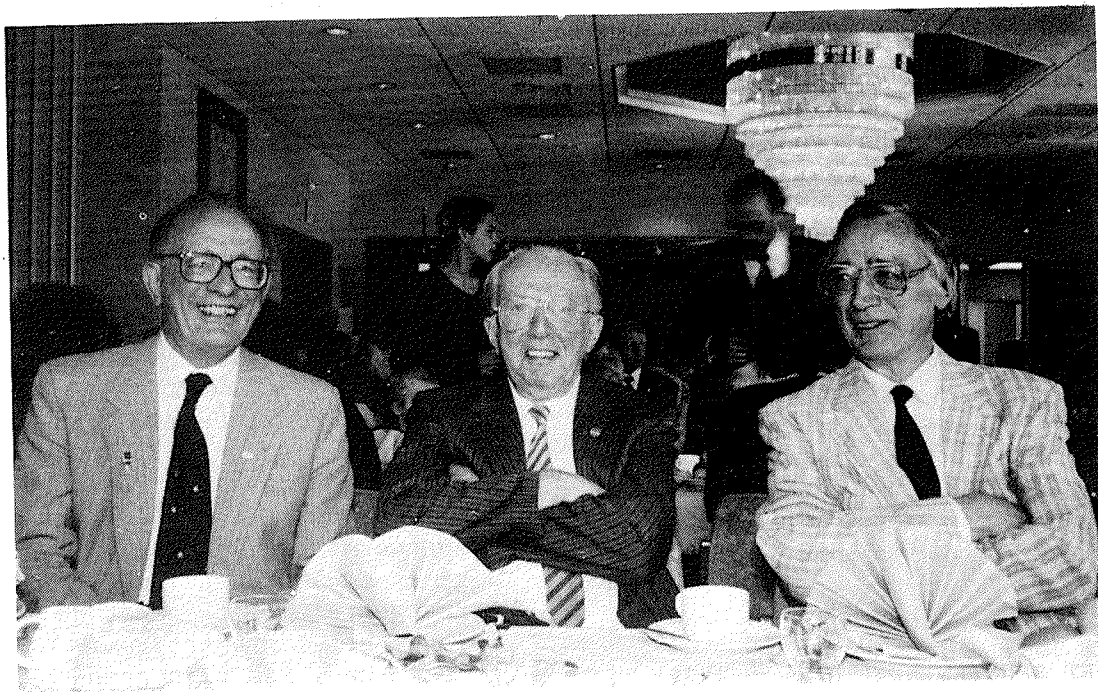
René Pors heeft in het telefoonboek van Hamburg gekeken en daarin een aantal Porsen gevonden.

Wij hebben het sterke vermoeden hier van doen te hebben met van oorsprong Deense dragers van die naam. Een genealogische connectie tussen de Nederlandse en de Deense Porsen staat allerm minst vast. Kennelijk heeft de naam PORS zich in Denemarken spontaan ontwikkeld en is er van een genealogische connectie geen sprake. We hebben de Hamburgse Porsen een exemplaar van ons blad gezonden en wachten nu maar de eventuele reacties af.

In Scandinavië komt de naam Pors veel voor, ook in geografische zin. Bekend zijn de plaatsen Porssand, Porsgrund etc. De naam Pors verwijst in Scandinavië naar het zgn. Porsekruid, de gagel, die op moerasachtige gronden groeit.

Wijlen Cor Pors uit Molenhoek huldigde de theorie, dat de naam Pors door de Noormannen in Normandië is geïntroduceerd, waarvan de nazaten naar de Charloisse of andere Hollands dreven zouden zijn gekomen. Maar dan blijven we toch zitten met het probleem, dat de eerste Porsen PORRE heetten.... Kort en goed, we zijn er nog niet uit, maar voorlopig houden we het er op, dat de Hamburgse Porsen Deense voorouders hebben gehad.

Tijdens een verblijf in de Verenigde Staten hebben we ook eens een willekeurige Pors uit het telefoonboek gebeld. En ja, hoor! Die Pors wist toen met zekerheid van Deense oorsprong te zijn. (Zie ook paginal407)

ZO, WE GAAN ER EENS
LEKKER VOOR ZITTEN!
ARMEN OVER ELKAAR
EN DAN MAAR AFWACH-
TEN WAT ER ALLEMAAL
GAAT GEBEUREN.....

DE MIDDELSTE PERSOON
IS DE HEER SCHOLTEN.

HOU EN TROUW, DAT
MAG JE WEL ZEGGEN!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ZO ZIE JE MAAR, DE
REUNIE IS ER VOOR
JONG EN OUD! EEN
FAMILIE -
ONTMOETING,
DAT IS HET!
EEN KEER PER JAAR
MOET GEWOONWEG!

=====

GEEFT JAN AAN HENK OF HENK AAN JAN HIER NOG
EVEN DE LAATSTE "AANWIJZINGEN"? WE ZULLEN
HET WEL NOOIT TE WETEN KOMEN, MAAR EEN DING
STAAT VAST: DE NIEUWE REUNIEVOORZITTER IS
SUMMA CUM LAUDE GESLAAGD! OF NIET SOMS?

HET BESTUUR WIST HET AL: JAN NAUJOKS IS
VOOR DIT WERK GEKNIPT. EN NU WETEN
DE REUNISTEN HET OOK! JAN, BIJ LEVEN EN WEL-
ZIJN REKENEN WE WEER GRAAG OP JE DE VOLGENDE
KEER.

HET ORGANISEREN VAN EEN REUNIE IS ECHT GEEN
SINECURE. DAAR KOMT VEEL MEER BIJ KIJKEN DAN
JE OPPERVLAKKIG ZOU DENKEN.

DE NIEUWE STANDAARD VOOR HET VAANDEL OOK AL
GEZIEN? WERK VAN DIRK PORS. MET FRAAI KOPER-
WERK.

EN ZO WERKT IEDEREEN MEE OM DE REUNIEEN TE
VERBETEREN, TE VERLEVENDIGEN EN VAN ONZE OR-
GANISATIE EEN ECHT FAMILIEFEEST TE MAKEN.
AAN U DE VRAAG OF WE DAAR IN TOENEMENDE MATE
IN SLAGEN. U MAG OOK ZELF MEEDENKEN HOE HET
NOG BETER ZOU KUNNEN. JAN NAUJOKS WACHT UW
SUGGESTIES GAARNE AF.

=====

DEENS/DUITSE PORS

René Pors zond ons adressen van Porsen in Hamburg en Arie zond aan deze Duitse Porsen een
exemplaar van de Pors-Post. Daarop werd gereageerd door mevrouw Helga Pors, Curslacker
Deich 25, 2050 Hamburg 80, tel. 040/7232496.

Zij schrijft van Deense afstamming te zijn. Haar vader, Rudolf Pors heeft met zijn Deense
neef Niels Ernst Pors, een speurtocht naar hun voorgeslacht ondernomen. Daaruit bleek
dat de naam Pors pas tussen 1730-1760 opduikt in Oksenvad, Denemarken. Drie generaties
Porsen werden daar gevonden, waarvan de oudste was Jens Hansen, in 1630 te Oksenvad gebo-
ren. De meeste Deense voorouders waren pastors, kosters en ambtenaren. In de Domkerk van
Ribe - Denemarken trof men ook Porsen aan die daar predikant waren, o.a. Mathias Pors
(Mads Pors) die van 1579/1580 te Wittenberg in Duitsland heeft gestudeerd en rond 1550
geboren moet zijn. Hij was, zo schrijft mevr. Helga Pors, "eine dolle Nummer". Als hofpre-
diker van de Domkerk trouwde hij een rijke boerendochter uit Ribe en ging hij zich bezig-
houden met paardenverkoop. Hij verkocht echter oude paarden voor jongere.... "Zo'n inte-
ressante figuur had ik graag in mijn voorgeslacht gehad", schrijft Helga Pors, "maar
(Zie 1409)

WIE KENT NIET HET REUNIEWINKELTJE VAN ARIE PORS, ONZE ONVOLPREZEN SECRETARIS? EEN ECHTE WINKEL VAN SINKEL, WAAR VAN ALLES TE KOOP IS, BEHALVE HOEDEN EN PETTEN EN DAMES-CORSETTEN.... MAAR WEL VLAGGESTANDAARDS. PENNINGEN, GLAZEN, BOEKJES, WAPENAFBEELDINGEN EN ANDERE STICHTINGSATTRIBUTEN. NOGAL ZAKEN GEDAAN, ARIE? NOU JA, HIJ LACHT, DUS HET ZAL WEL....

=====

DEENS/DUITSE PORSEN (vervolg van 1408):

helaas past hij niet in mijn stamreeks".

Erg aardig van deze Deens/Duitse naamgenote om ons te schrijven!

=====

VERGADERING VAN DE FEDERATIE VAN NEDERLANDSE FAMILIE-ORGANISATIES

De vergadering werd gehouden op zaterdag 19 oktober te Hilversum. Voorzitter Henk Pors, van de oprichting af voorzitter, trad in deze vergadering als zodanig af, evenals secretaris A.P.E. Duim. Het bestuur bestaat thans uit Drs. S.E. Pronk, Ir. W. van Oudheusden, J.Schuit, P.Douglas, mevr. Dr. E.Elenbaas, Ir. A.J. Dix, Ir. A.G.H. Groeneveld en Ir. B.C. Mantel. Alle bestuursleden zijn bekende genealogen.

Henk hield voor het laatst een inleiding over het familiewezen in ons land en dankte voor het in hem gestelde ondervonden vertrouwen. Namens onze stichting was penningmeester Klaas Meyboom aanwezig.

=====

NIEUWE AANGESLOTENE:

Familie Tuinenburg, W. de Vries Robbégeweg 522, 4206 AT Gorinchem. De moeder van mevrouw Tuinenburg was een rasechte Pors. En wat ook meetelt: Cor Tuinenburg, haar man, is een heel oude en goede vriend van de redacteur van de Pors-Post.

=====

DEENSE PORSEN EN DE MENING VAN FLOOR VOS

Floor Vos, onze huisgenealoog en bestuurslid van onze familiestichting, heeft de "Deense gegevens" ook eens grondig bestudeerd. Ook hij komt tot de conclusie dat de Deense Porsen geen genealogische connectie met de Nederlandse hebben. De naam PORS zal in Denemarken geheel zelfstandig zijn ontstaan.

Dat weten we dan!

Nu maar eens in Frankrijk bij de Porre's en de Porsen gaan speuren. Wie weet.

HELEMAAL NIET GEK....

18-02-1719:

Carel de Bon en Leendert Pieterse Pors, eijers en requiranten contra Wouter Pieterse van der Waal en Bastiaan Janse de Bel.

Deze worden verzocht te antwoorden op vragen over het testament van HARMEN LEENDERSE PORS. woonende ten huize van Arijens Cleijnen.

Ze verklaren dat Harmen Leenderse Pors niet gek off sot was en ook niet als zodanig bekend; dat hij niet onder druk gezet werd en alleen en met eigen hand zonder hulp het merck gestelt heeft nadat de notaris het testament voorgelezen had. Hem zijn geen beloften gedaan en is niet gevraagd te zwijgen....

R.A. CH. 9

FAMILIESTICHTING GESKES/GESKUS

Een nieuwe familiestichting, die op haar eerste reünie maar liefst 159 bezoekers telde. Een fraai succes! Wij wensen bestuur en aangeslotenen een bloeiende organisatie toe!

Intussen is er ook een blad, "Geskes-Kusjes" getiteld, dat van een A-4-tje uit nog flink moet groeien.

=====

Aan deze tafel wordt kennelijk een zwaarwichtig probleem besproken, tenminste, wanneer de ernstige gezichten ons niet bedriegen....

Het kan natuurlijk ook zijn, dat men zich afvraagt waar die lunch nou blijft...

Zo te zien ziet het gezelschap het niet meer zitten. Maar we weten zeker dat dät n i e t het geval was! Mooi, zo'n "beschouwend" plaatje.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Over deze jongens hebben we het al eerder gehad in deze Pors-Post. De zonen 't Hart, voorbeeldig!

Een reünie moet een familie-feest zijn en dat betekent dat ook kinderen daar een plaats dienen te hebben. Deze jongens oogstten de algemene bewondering (en vertedering) van de reünisten. Hun Pa kon het - begrijpelijkerwijze- niet laten ze af en toe op de gevoelige plaat vast te leggen. Maar hij was niet de enige die een plaatje van deze jonge reüniedeelnemers maakte.

=====

FOTO'S KUNNEN BIJ DE SECRETARIS WORDEN NABESTELD, MAAR U KUNT OOK TOT DE VOLGENDE REÜNIE WACHTEN, WAAR ALLE GEMAAKTE FOTO'S TENTOONGESTELD WORDEN.

=====

ANNIE, ANNIE! WAT STA JE HIER NU ALLEMAAL TE VERTELLEN.....

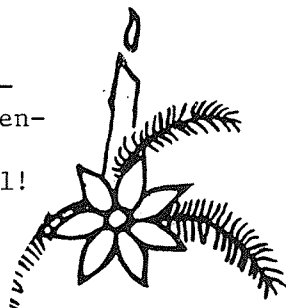
Bij de genealogietafel, zoeken naar de Porsen van toen, naar de Porsen die wij elk jaar herdenken. Foto's, akten....Niet alleen maar interessant, maar ook ontroerend. Kijken naar de portretten aan deze tafel relativeert onze "belangrijkheid" behoorlijk! Floor, altijd bereid om de weg te wijzen in de stukken, is hier alweer aan het speuren.....

De reünie is er voor jong en oud, maar het mag best eens gezegd worden, dat de ouderen een voorbeeld van trouw zijn. Moet je dan echt boven de vijftig jaar zijn wil je je voor je familiehistorie kunnen interesseren?

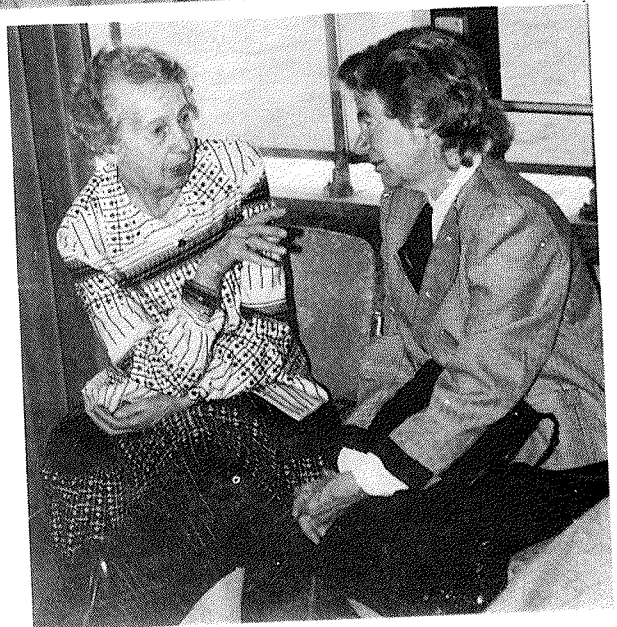
Gelukkig hebben we ook de bewijzen van het tegendeel.

Ja, gelukkig wel!

En het laatste plaatje op deze pagina... De reünie is vooral een bijeenkomst waar geluisterd wordt, naar elkaar, naar het bestuur, naar de sprekers en de acteurs... Maar ook een plaats om na te denken, te gedenken en te herdenken

Het gezelschap op d i t plaatje blijkt ergens door geboeid te zijn. Waardoor? Dat weten we niet meer. Maar als we er maar in slagen de aandacht te trekken en vast te houden, dan "moet" een reünie wel een succes worden.

EEN GEZEGENDE KERST EN EEN GELUKKIG 1991 WENSEN WIJ AL ONZE DONATEURS EN LEZERS VAN HARTE TOE! MOGE HET U IN HET NIEUWE JAAR GOED GAAN IN ALLE BETEKENISSEN VAN HET WOORD EN MOGE ONZE ORGANISATIE BLIJVEN BLOEIEN EN GROEIEN!

IN 1991 D.V. HOPEN WIJ ONZE VIJFTIENDE REÛNIE TE HOUDEN, VOORAFGE- GAAN DOOR EEN SAMENKOMST IN DE OUDE KERK VAN CHARLOIS, DE KERK ONZER VOOROUDEURS. WIJ WILLEN DAAR EEN BIJZONDERE DAG VAN MAKEN. NEEMT U VOOR DIE DAG BIJ TE WONEN.

ONZE STICHTING HEEFT UW MORELE EN FINANCIËLE HULP HARD NODIG. LAAT ONS DAAROM NIET OP DE DONATIE WACHTEN, PAK UW GIROBOEK NU EN DENK ER EENS OVER NA OF U ONS EEN EXTRA BIJDRAGE KUNT GEVEN, WANT DE REÛNIEVIERING VAN 1991 ZAL ONS WEL HET EEN EN ANDER GAAN KOSTEN. DANK BIJ VOORBAAT! U MAAKT HET ONS OP DEZE WIJZE MOGELIJK ONS WERK VOORT TE ZETTEN EN VERDER TE BOUWEN AAN HET "MONUMENT" DAT WIJ MET ONZE STICHTING TENMIDDEN VAN ONZE PORSENGENERATIES HEBBEN GEZET. EEN MONUMENT DAT ONS VOORGESLACHT EERT EN DE LEVENDEN TOT EEN BAKEN VAN TROUW EN VRIENDSCHAP WIL ZIJN.

ONZE STICHTING IS GEEN EENDAGSVLIEG GEBLEKEN EN HET IS DE BEDOELING DAT NOG VEEL PORSENGENERATIES ONZE ORGANISATIE ALS ONTMOETINGSPUNT ZULLEN MOGEN BELEVEN. WAT WIJ AAN INFORMATIE OVER ONS VOORGESLACHT HEBBEN VERZAMELD, IS UITGEGROEID TOT EEN UNIEKE COLLECTIE! INDIEN U DAARAAN HEBT BIJGEDRAGEN DOOR HET ZENDEN VAN FOTO'S, BRIEVEN, AKTEN ENZ. DANKEN WIJ U DAARVOOR HEEL HARTELIJK.

AAN HET EIND VAN DIT JAAR GEDENKEN WIJ AL ONZE BROEDERS EN ZUSTERS DIE ONS ONTVIELEN. DE ROUWDRAGENDEN WENSEN WIJ DE VOLMAAKTE TROOST VAN "DE" TROOSTER TOE EN KRACHT VAN "DE" STERKE!

WIJ ZIJN TROTS OP ONZE STICHTING EN STREVEN ER NAAR FEILEN TE VOOR- KOMEN EN NIEUWE EN GOEDE DINGEN OP DE RAIL TE ZETTEN. DAT KAN NIET ZONDER UW VOORTDURENDE HULP.

OOK IN 1991 HOPEN WIJ U VIA DE PORS-POST OP DE HOOGTE TE KUNNEN HOUDEN VAN ALLE LIEF EN LEED IN ONZE FAMILIE. ZENDT ONS DAAROM UW FAMILIEBERICHTEN TIJDIG TOE, ZODAT WIJ DIE KUNNEN PUBLICEREN. VOOR OUDE FOTO'S BLIJVEN WIJ OOK ERKENTELIJK.

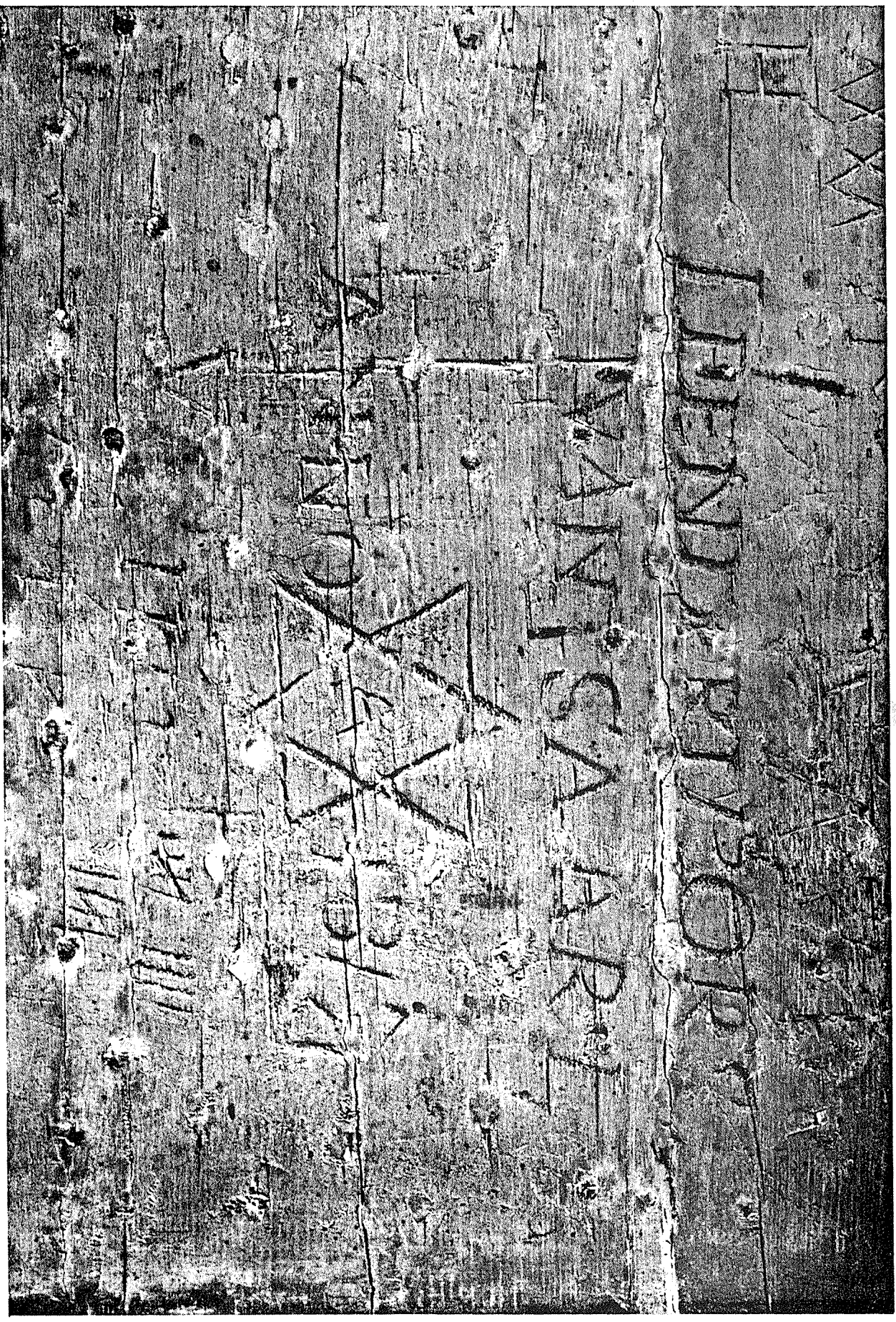
WELNU, STICHTINGSVRIENDEN, MOED GEVAT VOOR HET JAAR DAT VOOR ONS LIGT. MOGE HET ONS BRENGEN WAT WIJ ERVAN HOPEN OF VERWACHTEN.

WIJ BESLUITEN DIT JAAR MET DANKBAARHEID IN ONS HART VOOR HET WERK DAT WIJ IN ONS ALLER BELANG HEBBEN MOGEN VERRICHTEN. ZEKER, ER KLEVEN GEBREKEN AAN, MAAR WEEST U ERVAN VERZEKERD DAT WIJ ONS BEST DOEN EEN ZO HOOG MOGELIJKE KWALITEIT IN ONZE ARBEID TE BEREIKEN.

VEEL HEIL EN ZEGEN TOEGEWENST, VEEL VOORSPOED EN VEEL GELUK!

BESTUUR FAMILIE STICHTING PORS

Leendert Willense Pors is een ruige jongen die niet voor niets de bijnaam Pors van Saarloos draagt. Het register is niet helemaal duidelijk. Vast staat dat hij op 28 december 1815 wegens ongeregeligheden wordt opgepakt en wordt overgebracht naar de gevangenis voor de zwaardere gevallen in Charlois, tegenwoordig een wijk van Rotterdam. Ook op 5 december 1816 wordt de waarschijnlijk 37 jaar oude Leendert Pors, op dat moment zonder beroep, wegens ongeregeligheden opgepakt om maar liefst zes

maanden op te knoppen. Een aantekening in het register luidt: 'samen met Mozes Levi Salomon en Levi Hortoy per 6 dec. naar Rotterdam overgebracht'. Er is ook sprake van de 29-jarige Pieter Pors, waarschijnlijk een broer, die op 9 maart 1816 wegens ongeregeligheden wordt opgepakt en ook naar Rotterdam verdwijnt, naar de gevangenis in Charlois.